

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ВТОРА ИЗВЪНРЕДНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

8. заседание

Срѣда, 16 юлий 1941 г.

(Открито въ 17 ч. 50 м.)

Председателстваващи: председателъ Христо Калфовъ и подпредседателъ Димитър Пешевъ.
Секретари: Николай Султановъ и Стефанъ Багриловъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.		Стр.
Съобщения:		4. За принудително отчуждаване на разни предприятия отъ обществена полза въ новоосвободенитъ земи (Първо и второ четене)	206, 207
Отпуски	193	5. За създаване на Русенска област (Първо и второ четене)	207, 210
По дневния редъ:		Говорили: Б. Поповъ	207
Предложения:		М. Тютюнджиевъ	208
1. За опрощаване сумата 3.066 654 л., дължима отъ глоби, лихви и неиздължения на държавното съкровище отъ общинитъ, фондоветъ и пр. по изпълнителни дѣла отъ несъстоятелни и несъществуващи длъжници (Приемане)	193	Г. Кендеровъ	209
2. За одобрение II-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 6 юлий 1941 г., протоколъ № 103, относно разрешаването за добиване на оцетъ и отъ фабричанъ (неплодовъ) спиртъ, временно до новата реколта на виното 1 декемврий 1941 г. (Присмане)	197	М-ръ П. Габровски	209
Законопроекти: 1. За извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Главната дирекция на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 94.000.000 л. (Първо и второ четене)	198	С. Андреевъ	210
Говорили: И. В. Петровъ	198	Т. Кожухаровъ	210
М-ръ И. Горановъ	198	6. За допълнение на закона за военнитъ сили (Второ четене)	211
2. За разрешаване на Силистренското градско общинско управление да сключи заемъ отъ Института за обществено осигуряване, сѣтка „Инвалидност и старостъ“, въ размѣръ на 4.000.000 л. (Първо и второ четене)	199, 200	7. За измѣнение на нѣкои законни състави отъ военнопонаказателния законъ (Второ четене)	211
3. За обезщетение и финансовото облекчение на градинари, цѣлтари и ягодопроизводители, пострадали отъ природни стихии (Първо и второ четене)	200, 205	8. За измѣнение и допълнение на военносѣдебния законъ (Второ четене)	213
Говорили: И. В. Петровъ	201	9. За допълнение на закона за запазване моралната и материалната сила въ войската (Второ четене)	213
Г. Гроздановъ	202	10. За измѣнение и допълнение на закона за продаване на нѣкои държавни гори отъ Станимашка (сега Асеновградска) околия и др. отъ 1911 г. (Второ четене)	213
Г. п. Стефановъ	203	Писмо отъ Негово Величество Царя, съ което упълномощава м-ръ-председателя Б. Филовъ да закрие отъ Негово име втората извънредна сесия на XXV-то обикновено Народно събрание (Прочитане отъ м-ръ-председателя Б. Филовъ)	214
Н. Андреевъ	203	Благодарности: 1. Отъ м-ръ-председателя Б. Филовъ къмъ народнитъ представители за подкрепата, която сѣ дали на правителството презъ тази сесия	214
М-ръ Д. Кушевъ	204	2. Отъ председателя на Народното събрание Христо Калфовъ къмъ народнитъ представители за еднодушието, проявено презъ тази сесия	214

Председателстващъ Димитър Пешевъ: (Звъни) Пристигватъ нужниятъ брой народни представители. Обявявамъ заседанието за открито.

(Отсъствуватъ народнитъ представители: Ангелъ Вълчевъ, Бѣлю Келешевъ, Василь Велчевъ, Георги Чалбуровъ, Георги Тодоровъ, Деню Георгиевъ, Дончо Узуновъ, Петъръ Марковъ, Петъръ Думановъ и Филипъ Махмудиевъ) Имамъ да ви направя следнитъ съобщения.

Председателството е разрешило отпущкъ на следнитъ господа народни представители:

Бѣлю Келешевъ — 1 день;
Филипъ Махмудиевъ — 1 день;
Дончо Узуновъ — 1 день;
Георги Стояновъ — 1 день;
Стоянъ Димовъ — 2 дена;
Иванъ Батембергски — 2 дена;
Деню Георгиевъ — 2 дена;
Петъръ Думановъ — 1 день;

Иванъ Гърковъ — 1 день, и
Петъръ Марковъ — 3 дни.

Пристигваме къмъ точка първа отъ дневния редъ:

Одобрение предложението за опрощаване на сумата 3.066.654 л., дължима отъ глоби, лихви и др. отъ несъстоятелни и несъществуващи длъжници.

Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за опрощаване на сумата 3.066.654 л., дължима отъ глоби, лихви и неиздължения на държавното съкровище, общинитъ, фондоветъ и пр. по изпълнителни дѣла отъ несъстоятелни и несъществуващи длъжници.

Г-да народни представители! Понеже събирането на вземанията на държавата, общинитъ, фондоветъ и пр. отъ

глоби, лихви и неиздължения по приложения списък се е оказало невъзможно поради обстоятелството, че длъжниците сж несъстоятелни или несъществуващи, не сж оставили никакви имоти и нямат наследници, от които да се съберат сумите, на основание чл. 132 от закона за събиране на прѣжитѣ данъци, имамъ честь да помоя да гласувате приложеното проекторешение и да бъдат опростени тия глоби, лихви и неиздължения на обща сума 3.066.654 л.

Актовѣтѣ за несъстоятелност и за несъществуващи длъжници, приложения къмъ прѣпискитѣ, сж съставени отъ данъчната власт, съвмѣстно съ общински представители.

Гр. София, юний 1941 г.

Министърът на финанситѣ: Добри Божиловъ

РЕШЕНИЕ

за опрощаване на сумата 3.066.654 л., съгласно чл. 132 отъ закона за събиране на прѣжитѣ данъци.

Опрощава се, съгласно чл. 132 отъ закона за събиране на прѣжитѣ данъци, по приложения списък сумата 3.066.654 л., дължима отъ 139 лица на държавното съкровище, общинитѣ, фондоветѣ и пр. по изпълнителни листове за глоби, лихви и пр., събирането на които е невъзможно, поради несъстоятелност или несъществуване на длъжниците.

(Ето списъкътъ:

СПИСКЪКЪ

на несъстоятелни и несъществуващи длъжници на държавното съкровище, общинитѣ, фондоветѣ и др. по изпълнителни листове, постановления и пр., сумитѣ по които се опрощаватъ (чл. 132 отъ закона за събиране на прѣжитѣ данъци):

1. Станю Боневъ Пероновъ, с. Вѣтрень, Казанлъшко (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 150.000 л., глоба по изпълнителенъ листъ № 6/1935 г. на Пловдивския апелативенъ съдъ.
2. Илия Георг. Пусталевъ, с. Вѣтрень, Казанлъшко (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 250.000 л., глоба по изпълнителенъ листъ № 6/1935 г. на Пловдивския апелативенъ съдъ.
3. Пенчо Райчевъ Пенчевъ, с. Вѣтрень, Казанлъшко (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 250.000 л., по изпълнителенъ листъ № 6/1935 г. на Пловдивския апелативенъ съдъ.
4. Здравко Еман. Стойновъ, Казанлъкъ (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 300.368 л., глоба по изпълнителенъ листъ № 1413/1934 г. на Пловдивския областенъ воененъ съдъ.
5. Дечко Христ. Стърляшковъ, Казанлъкъ (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 5.106 л., по изпълнителенъ листъ № 414/1924 г. на Старозагорския областенъ съдъ.
6. Маринъ Пасковъ Мариновъ, с. Виларово, Видинско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 300 л., по постановление № 196/1936 г. на Русенската търговско-индустриална камара.
7. Флоро Петровъ Йоповъ, с. Ясенъ, Видинско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 2.930 л., по болнична сметка № 3296/1936 г. на Видинската държавна болница.
8. Маринъ Пончевъ, София (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 6.727 л., по изпълнителенъ листъ № 133/1930 г. на Софийския областенъ съдъ.
9. Димитър Драгоновъ Стойковъ, с. Веселиново (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 5.378 л., по изпълнителенъ листъ № № 504/1939 г. на Шуменския областенъ съдъ и 1725 на Русенския апелативенъ съдъ.
10. Димитър Пав. Даракчиевъ, с. Байрали-дере, Преславско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 14.260 л., по болнична сметка № № 682, 1829, 1881 и 552/1933 г. на Държавната болница за душевноболни въ гр. Бѣла.
11. Ангелъ Митевъ Тодоровъ, с. Байрали-дере, Преславско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 8.248 л., по изпълнителенъ листъ № № 922/1938 г. на Шуменския областенъ съдъ и 1592/1938 г. на Русенския апелативенъ съдъ.
12. Къна Ив. Димова Арнаутова, с. Байрали-дере, Преславско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 3.496 л., по изпълнителенъ листъ № 1216/1937 г. на Карнобатския околийски съдъ.

13. Стойка Костадинова, с. Златаръ, Преславско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 9.058 л., по изпълнителенъ листъ № 366/1927 г. на Шуменския окръженъ съдъ.

14. Иванъ Добревъ Джанковъ, с. Смѣдово (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 157 л., по изпълнителенъ листъ № 4888/1938 г. на Шуменския областенъ съдъ.

15. Стефанъ Кръстевъ Радковъ, с. Смѣдово (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 9.058 л., по изпълнителенъ листъ № № 464/1931 г. и 1304/1928 г. на Шуменския окръженъ съдъ.

16. Господинъ Ангеловъ, гр. Варна (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 522.883 л., по изпълнителенъ листъ № 140—922/1937 г. на Варненския окръженъ съдъ.

17. Наследникитѣ на Марко Ив. Бойчевъ, гр. Варна (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 2.288 л., по изпълнителенъ листъ № 186/1936 г. на Варненския окръженъ съдъ.

18. Сотиръ Ат. Филевъ, гр. Варна (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 40.799 л., по изпълнителенъ листъ № 374—925/1928 г. на Варненския окръженъ съдъ.

19. Георги Ив. Стамболийски, София (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 84.476 л. (глоба и гербъ), по постановление № 68/1934 г. на финансовия инспекторъ.

20. Георги Ив. Стамболийски, София (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 37.103 л. (глоба и гербъ), по постановление № 199/1935 г. на финансовия инспекторъ.

21. Василъ Костовъ, с. Сунгурларе (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 800 л., по постановление № 387/1934 г. на карнобатския държавенъ лесничей.

22. Мурадъ Асеновъ Мурадовъ, с. Сунгурларе (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 15.800 л., по постановление № № 11/1940 г. на финансовата инспекция и № 126 и 514/1934 г. на сливенския държавенъ лесничей и 3199/1936 г. на карнобатския държавенъ лесничей.

23. Стефанъ Ст. Гайдуровъ, с. Сунгурларе (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 500 л., по постановление № 16/1939 г. на карнобатския държавенъ лесничей.

24. Хасанъ Бек. Качиковъ, с. Сунгурларе (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 180 л., по постановление № 125/1939 г. на карнобатския административенъ лесничей.

25. Арифъ Исм. Бекировъ, с. Невѣстино, Карнобатско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 849 л., по постановления № № 471, 960/1939 г. и 362/1940 г. на карнобатския административенъ лесничей и изпълнителни листове № № 477 и 535/1940 г. на Карнобатския околийски съдъ.

26. Яни Желѣзчевъ, с. Невѣстино, Карнобатско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 3.660 л., по постановления № № 1006, 1005/1940 г. и 327/1939 г. на карнобатския административенъ лесничей и изпълнителенъ листъ № 282/1936 г. на Карнобатския околийски съдъ.

27. Мехмедъ Авазовъ Юсеиновъ, с. Невѣстино, Карнобатско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 640 л., по постановление № 2262/1939 г. на карнобатския административенъ лесничей.

28. Станю Т. Вълчевъ, с. Невѣстино, Карнобатско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 80 л., по постановление № 2259/1939 г. на карнобатския административенъ лесничей.

29. Иванъ Х. Георгиевъ, с. Зименъ, Карнобатско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 420 л., по постановление № 2284/1939 г. на карнобатския административенъ лесничей.

30. Калю Н. Тодоровъ, с. Зименъ, Карнобатско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 225 л., по постановление № 2220/1939 г. на карнобатския административенъ лесничей.

31. Мустафа Х. Ахмедовъ, с. Зименъ, Карнобатско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 903 л., по постановления № № 3138, 3139, 3140/1939 г. и 1644/1940 г. на карнобатския административенъ лесничей.

32. Османъ Юс. Юмеровъ, с. Зименъ, Карнобатско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 565 л., по постановления № № 2222/1939 г. и 1643/1940 г. на карнобатския административенъ лесничей.

33. Хюсино Ахмедовъ, с. Зименъ, Карнобатско (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 585 л., по постановления № № 2221/1939 г. и 1612/1940 г. на карнобатския административенъ лесничей.

34. Волко Ст. Мечкуровъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 2.580 л., по изпълнителенъ листъ № 366/1939 г. на Панагюрския околийски съдъ.

35. Ласко Н. Славейковъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ длъжникъ), сумата 196 л., по изпълнителенъ листъ № 4069/1939 г. на Пловдивския областенъ воененъ съдъ.

36. Ласко Н. Славейковъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 330 л., по изпълнителенъ листъ № 60/1939 г. на Панагюрския околийски съдъ.

37. Кузо Д. Пъковъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 9.150 л., по изпълнителенъ листъ № 264/1934 г. на Панагюрския околийски съдъ.

38. Лука Н. Караивановъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 1.965 л., по изпълнителенъ листъ № 660/1935 г. на Пазарджишкия областенъ съдъ.

39. Марко Н. Мечовъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 5.217 л., по изпълнителенъ листъ № 1610/1926 г. на Пловдивския окръженъ съдъ.

40. Иванъ Д. Запоровъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 2.250 л., по изпълнителенъ листъ № 366/1932 г. на Пловдивския воененъ съдъ.

41. Мило И. Караивановъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 1.484 л., по изпълнителенъ листъ № 420/1929 г. на Панагюрския мирови съдъ.

42. Мило И. Караивановъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 740 л., по изпълнителенъ листъ № 992/1925 г. на Пазарджишкия окръженъ съдъ.

43. Мило И. Караивановъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 1.100 л., по изпълнителенъ листъ № 18340/1922 г. на Пазарджишкия окръженъ съдъ.

44. Дълко П. Голинековъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 360 л., по смѣтка № 414 отъ 1937 г. на Пазарджишката държавна болница.

45. Дълко П. Голинековъ, Пазарджикъ (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 5.146 л., по изпълнителенъ листъ № 13012/1923 г. на Пазарджишкия околийски съдъ.

46. Иванъ Ст. Дангуловъ, Панагюрище (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 2.442 л., по изпълнителенъ листъ № 1007/1930 г. на Пазарджишкия окръженъ съдъ.

47. Георги И. Караджовъ, с. Д-Левски, Панагюрско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 80 л., глоба по постановление № 1497/1939 г. на панагюрския административенъ десничей.

48. Георги И. Караджовъ, с. Д-Левски, Панагюрско, (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 120 л., по изпълнителенъ листъ № 25/1936 г. на Панагюрския околийски съдъ.

49. Павелъ А. Чочовъ, с. Д-Левски, Панагюрско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 33.333 л. по изпълнителенъ листъ № 1328—35—3 отъ 1936 г. на Софийския окръженъ съдъ.

50. Никола Н. Пенковъ, с. Д-Левски, Панагюрско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 4.980 л., по болнична смѣтка № 3196 отъ 1929 г. на Александровската държавна болница.

51. Петъръ Стойновъ, с. Елшица, Панагюрско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 7.869 л., по изпълнителенъ листъ № 4680/1927 г. на Пловдивския апелативенъ съдъ.

52. Христоско Н. Маманчевъ, с. Елшица, Панагюрско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 4.302 л., по изпълнителенъ листъ № 17754/1922 г. на Пазарджишкия окръженъ съдъ.

53. Благо И. Милски, с. Елшица, Панагюрско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 2.880 л., по изпълнителенъ листъ № 327/1927 г. на Пловдивския апелативенъ съдъ.

54. Благо И. Милски, с. Елшица, Панагюрско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 642 л., по изпълнителенъ листъ № 48/1932 г. на Пазарджишкия окръженъ съдъ.

55. Ангелъ Д. Тодоровъ, с. Елшица, Панагюрско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 613 л., по изпълнителенъ листъ № 1171/1937 г. на Пазарджишкия окръженъ съдъ.

56. Ено Р. Еневъ, с. Стрелча, Панагюрско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 5.192 л., по изпълнителенъ листъ № 493/1934 г. на Пазарджишкия окръженъ съдъ.

57. Велко Н. Велковъ, с. Стрелча, Панагюрско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 9.102 л., по изпълнителенъ листъ № 1071/1928 г. на Пловдивския окръженъ съдъ.

58. Дълко П. Караджовъ, с. Смиленъ (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 15.922 л., по изпълнителни листове №№ 435/1930 г. на Панагюрския мирови съдъ и 2444 на Пловдивския воененъ съдъ.

59. Димитъръ Д. Дерменджиевъ, с. Чолаковци, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 195 л., по писмо № 2715/1938 г. на Министерството на външните работи и на изповѣданията.

60. Никола К. Ковачевъ, с. Хитница (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 618 л., по изпълнителенъ листъ № 380/1933 г. на Търновския областенъ съдъ.

61. Ангелъ Г. Тончевъ, с. Хитница (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 185 л., по изпълнителенъ листъ № 575/1938 г. на Търновския областенъ съдъ.

62. Пеню Ц. Ганчевъ, гр. В-Търново (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 7.250 л., по изпълнителенъ листъ № 894/1922 г. на Търновския окръженъ съдъ.

63. Иванъ П. Ангеловъ, гр. В-Търново (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 860 л., по изпълнителенъ листъ № 473/1938 г. на Търновския околийски съдъ.

64. Димка К. Боениева, гр. В-Търново (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 4.880 л., по болнична смѣтка № 1353/1936 г. на Александровската държавна болница.

65. Ангелъ Недѣлчевъ, гр. В-Търново (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 1.320 л., по болнична смѣтка № 398/1937 г. на Габровската II-класна болница „Кн. Борисъ“.

66. Филиппъ Ц. Кунчевъ, с. Самоводене, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 94 л., по постановление № 4298/1934 г. на Министерството на железниците, пощитъ и телеграфитъ.

67. Иванъ П. Станевъ, с. Самоводене, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 1.640 л., по постановление № 4521/1939 г. на Министерството на външните работи и изповѣданията.

68. Неда И. Колева, с. Русали, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 3.080 л., по смѣтка № 2022/1939 г. на Плевенската I-степенна болница.

69. Мита Х. Трифоновъ, с. Павликни, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 14.160 л., по изпълнителенъ листъ № 111 отъ 1926 г. на Плевенския окръженъ съдъ.

70. Петко Х. Петковъ, с. Паскалевецъ (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 5.515 л., по изпълнителенъ листъ № 612/1936 г. на Търновския областенъ съдъ.

71. Никола И. Ивановъ, с. Присово, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 898 л., по писмо № 10829/1939 г. на Министерството на външните работи и изповѣданията.

72. Гина Н. Кирилова, с. Присово, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 295 л., по изпълнителенъ листъ № 1156/1939 г. на Търновския областенъ съдъ.

73. Цена И. Ангелъ, с. Присово, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 3.634 л., по писма № № 625 и 828/1939 г. на Министерството на външните работи и изповѣданията.

74. Нина И. Йорданова, с. Присово, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 1.540 л., по писмо № 5533/1935 г. на Министерството на външните работи и изповѣданията.

75. Иванъ П. Султански, с. Присово, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 8.254 л., по писма № № 6149 и 6536/1935 г. на Министерството на външните работи и изповѣданията.

76. Игнатъ Ю. Гергенчевъ, с. Присово, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 3.836 л., по писмо № 5622/1935 г. на Министерството на външните работи и изповѣданията.

77. Никола Т. Петковъ, с. Присово, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 218 л., по изпълнителенъ листъ № 158/1939 г. на Софийския областенъ воененъ съдъ.

78. Рашко Б. Пръшевъ, с. Патрешъ, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 1.185 л., по изпълнителенъ листъ № 1335—36—3 отъ 1936 г. на Свищовския окръженъ съдъ.

79. Димитъръ Т. Василевъ, с. Патрешъ, Търновско (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 2.124 л., по писмо № 23009/1935 г. на инспекционното отделение.

80. Мано Х. Мановъ, с. Ново-село (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 1.558 л., по изпълнителенъ листъ № 686/1939 г. на Търновския областенъ съдъ.

81. Маринъ И. Николъ, с. Мерданя (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 4.920 л., по писмо № 4500/1939 г. на Министерството на външните работи и изповѣданията.

82. Иванъ К. Провляковъ, с. Драгижево (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 2.275 л., по писмо № 5265/1935 г. на Министерството на външните работи и изповѣданията.

83. Печо П. Димовъ, с. Буковецъ (актъ за несъстоятеленъ дължникъ), сумата 1.293 л., по изпълнителенъ листъ № 871/1938 г. на Търновския областенъ съдъ.

84. Розка Димитрова, с. Бъла-черква (акт за несъстоятелен дължник), сумата 30 л., по изпълнителен лист № 298/1941 г. на Варненската търговско-индустриална камара.

85. Христо В. Воденичаров, с. Бъла-черква (акт за несъстоятелен дължник), сумата 163 л., по изпълнителен лист № 1038/1936 г. на Севлиево-околийски съд.

86. Боню Д. Бирков, с. Сокол (акт за несъстоятелен дължник), сумата 5.000 л., по смѣтка от 22 септември 1939 г. № 9146 на Старозагорската държавна болница.

87. Никола М. Едрев, с. Крива-круша (акт за несъстоятелен дължник), сумата 5.000 л., по постановление № 88/1939 г. на районния инспектор по риболов в Бургас.

88. Смайл Смайлов, с. Долно-Паничерево (акт за несъстоятелен дължник), сумата 3.230 л., глоба и други по изпълнителен лист № 164/1939 г. на Новозагорския околийски съд.

89. Смайл Япаров, с. Долно-Паничерево (акт за несъстоятелен дължник), сумата 3.230 л., по изпълнителен лист № 165/1939 г. на Новозагорския околийски съд.

90. Бекир С. Калов, с. Дол-Паничерево (акт за несъстоятелен дължник), сумата 3.230 л., по изпълнителен лист № 165/1939 г. на Новозагорския околийски съд.

91. Борис П. Спиров, гр. Провадия (акт за несъстоятелен дължник), сумата 30.040 л., глоба по изпълнителен лист № 247—38—3 от 1939 г. на Софийския областен съд.

92. Хюсеин Бекиров Солак, с. Б-бръг (акт за несъстоятелен дължник), сумата 892 л., по постановление № 568/1939 г. на Преславското административно лесничество.

93. Хасан Ахм. Фъчин, с. Б-бръг, Преславско (акт за несъществуващ дължник), сумата 978 л., по постановление № 557/1939 г. на преславския административен лесничей.

94. Ахмед Д. Ахмедов, с. Янково (акт за несъществуващ дължник), сумата 300 л., по изпълнителен лист № 35/1939 г. на Преславския околийски съд.

95. Айше О. Махмудова, с. Янково (акт за несъществуващ дължник), сумата 42 л., по изпълнителен лист № 1262/1935 г. на Преславския околийски съд.

96. Иван Михайлов, с. Байраи-дере (акт за несъществуващ дължник), сумата 15.925 л., по болнична смѣтка № 824/1930 г. и 7895/1927 г. на Александровската държавна болница.

97. Есмиюль Хасанова, с. Веселиново (акт за несъществуващ дължник), сумата 642 л., по изпълнителен лист № 4599/1931 г. на Бургаския окръжен съд.

98. Димо Ч. Йорданов, с. Риш (акт за несъществуващ дължник), сумата 1.260 л., по болнична смѣтка № 660/1936 г. на Шуменската I-степенна държавна болница.

99. Аносман К. Мустафов, с. Сухра-ръка (акт за несъществуващ дължник), сумата 1.864 л., по постановление № 814/1928 г. на преславския държавен лесничей.

100. Давид Ардити, гр. Варна (акт за несъществуващ дължник), сумата 506 л., по изпълнителен лист № 889/1927 г. на Варненския окръжен съд.

101. Иван Ив. Павлов, гр. Варна (акт за несъществуващ дължник), сумата 2.802 л., по писмо № 3080 от 1931 г. на Министерството на външните работи и изповяданията.

102. Иван Панайотов, гр. Варна (акт за несъществуващ дължник), сумата 5.088 л., по изпълнителен лист № 205—925/1933 г. на Шуменския окръжен съд.

103. Илия Г. Марков, гр. Варна (акт за несъществуващ дължник), сумата 394 л., по писмо № 6175/1935 г. на Министерството на външните работи и изповяданията.

104. Михайлов Сазонов, техническо бюро „Балкан“, гр. Варна (акт за несъществуващ дължник), сумата 2.149 л., по изпълнителен лист № 505/1927 г. на Варненския окръжен съд.

105. Юмер М. Раймов, с. Воеводино, Варненско (акт за несъществуващ дължник), сумата 250 л., по смѣтка № 2788/1940 г., на държавната I-степенна болница.

106. Борис М. Наумов, гр. София (акт за несъществуващ дължник), сумата 150.040 л., по изпълнителен лист № 876—35—3/1936 г. на Софийския областен съд.

107. Борис М. Наумов, гр. София (акт за несъществуващ дължник), сумата 50.000 л., глоба по изпълнителен лист № 7667/1935 г. на Софийския апелативен съд.

108. Аврам Юда Ели, гр. София (акт за несъществуващ дължник), сумата 101.540 л., глоба по изпъл-

нителен лист № 968—30—3/1937 г. на Софийския областен съд.

109. Иван Костов, гр. София (акт за несъществуващ дължник), сумата 29.993 л., по постановление № 74/1933 г. на финансовата инспекция.

110. Народен магазин, гр. София (акт за несъществуващ дължник), сумата 10.600 л., по постановление № 86/1923 г. на финансовата инспекция.

111. Апас Юсеинов Бекиров, с. Невѣстино, Карнобатско (акт за несъществуващ дължник), сумата 300 л., по постановление № 2257/1939 г. на карнобатския административен лесничей.

112. Апас Юсеинов Бекиров, с. Невѣстино, Карнобатско (акт за несъществуващ дължник), сумата 252 л., по постановление № 180/1940 г. на карнобатския административен лесничей.

113. Дълчо А. Кузманов, гр. Панагюрище (акт за несъществуващ дължник), сумата 940 л., по смѣтка № 3155/1937 г. на Пловдивската I-степенна държавна болница.

114. Никола А. Липов, с. Ц-кория (акт за несъществуващ дължник), сумата 543 л., по изпълнителен лист № 126/1937 г. на Търновския околийски съд.

115. Христо Д. Попов, гр. Търново (акт за несъществуващ дължник), сумата 16.301 л., по писмо № 8245/1939 г. на Министерството на външните работи и изповяданията.

116. Марта Н. Г. Мирчева, гр. Търново (акт за несъществуващ дължник), сумата 2.593 л., по постановление № 552/1936 г. на Министерството на външните работи и изповяданията.

117. Лазар Д. Пъев, гр. Търново (акт за несъществуващ дължник), сумата 1.070 л., по писмо № 5332/1938 г. на Министерството на външните работи и изповяданията.

118. Тодор К. Стойков, гр. Търново (акт за несъществуващ дължник), сумата 1.050 л., по писмо № 5010/1938 г. на Министерството на външните работи и изповяданията.

119. Стояна Търновска, гр. Търново (акт за несъществуващ дължник), сумата 660 л., по писмо № 1531/1939 г. на Бъленската болница.

120. Александър Н. Василев, гр. Търново (акт за несъстоятелен дължник), сумата 1.000 л., по смѣтка № 554/1937 г. на Търновската I-степенна болница „Царь Борис“.

121. Стефан П. Бобев, с. Самоводене, Търновско (акт за несъществуващ дължник), сумата 115 л., по изпълнителен лист № 366/1939 г. на Търновския околийски съд.

122. Стефан Иванов, с. Павликени, Търновско (акт за несъществуващ дължник), сумата 672.769 л., по изпълнителен лист № 290/1927 г. на Софийския апелативен съд.

123. Панайот П. Яков, с. Паскаленец (акт за несъществуващ дължник), сумата 2.247 л., по изпълнителен лист № 1092/1939 г. на Русенския апелативен съд.

124. Калю А. Колев, с. Присово (акт за несъществуващ дължник), сумата 886 л., по писмо № 2755/1940 г. на Министерството на външните работи и изповяданията.

125. Ивана Е. Кочева, с. Неден (акт за несъществуващ дължник), сумата 7.940 л., по писмо № 3118/1939 г. на Александровската държавна болница.

126. Сайдан Ас. Аладжиков, с. Градище (акт за несъществуващ дължник), сумата 100 л., по постановление № 10946/1939 г. на Дирекцията на труда и обществените осигуровки.

127. Стефан Т. Димитров, с. Градище (акт за несъществуващ дължник), сумата 4.940 л., по смѣтка № 3543/1940 г. на Плевенската I-степенна държавна болница.

128. Кирил Д. Илиев, с. Водолей, Търновско (акт за несъществуващ дължник), сумата 425 л., по изпълнителен лист № 1446/1937 г. на Търновския областен съд.

129. Митю К. Ванков, с. Варана (акт за несъществуващ дължник), сумата 80 л., по изпълнителен лист № 25/1940 г. на Павликения околийски съд.

130. Стефан Г. Андреев, с. Бъла-черква (акт за несъществуващ дължник), сумата 77 л., по изпълнителен лист № 10/1939 г. на Павликения околийски съд.

131. Георги Д. Келешев, с. Бъла-черква (акт за несъществуващ дължник), сумата 1.159 л., по писмо № 40811/1938 г. на пенсионното отделение.

132. Недѣлчо А. Рачевъ, с. Бѣла-черква (актъ за несъществуващ дѣлжникъ), сумата 400 л., по изпълнителен листъ № 2072/1935 г. на Русенския полски военен съдъ.

133. Иванъ Х. Пеневъ, с. Бѣла-черква (актъ за несъществуващ дѣлжникъ), сумата 3.240 л., по смѣтка № 11625/1930 г. на Александровската държавна болница.

134. Петъръ Желѣзовъ, с. Градецъ, Новозагорско (актъ за несъществуващ дѣлжникъ), сумата 3.540 л., по смѣтка отъ 22 юний 1929 г. на Старозагорската държавна болница.

135. Мустафа А. Арабовъ, гр. Нова-Загора (актъ за несъществуващ дѣлжникъ), сумата 1.370 л., глоба по изпълнителен листъ № 174/1939 г. на Свиленградския околийски съдъ.

136. Мехмедъ Мехмедовъ, гр. Нова-Загора (актъ за несъществуващ дѣлжникъ), сумата 80 л., по изпълнителен листъ № 3165/1939 г. на Новозагорския околийски съдъ.

137. Петъръ К. Георгиевъ, с. Твърдица, Новозагорско (актъ за несъществуващ дѣлжникъ), сумата 240 л., къмъ об. каса по постановление № 315/1922 г. на бивша окръжна постоянна комисия. — Ст. Загора.

138. Петъръ К. Георгиевъ, с. Твърдица, Новозагорско (актъ за несъществуващ дѣлжникъ), сумата 24 л., за гербовъ налогъ, по постановление № 5485/1924 г. на бивша окръжна постоянна комисия. — Ст. Загора.

139. Петъръ Лукановъ, гр. Варпа (актъ за несъществуващ дѣлжникъ), сумата 3.500 л., по изпълнително дѣло № 84/1935 г. на Варненското данъчно управление.

Всичко сумата 3.066.654 л.

Забележка. Опрошаванията на сумитъ по горния списъкъ трѣбва да се разбира съ лихвитъ и всички други присѣдени въ изпълнителнитъ дѣла суми.

Платенитъ суми до влизането въ сила на настоящото решение не се връщатъ.)

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитъ представители приематъ решението за опрощаване на сумата 3.066.654 л., дължима отъ глоби, лихви и др., отъ несъстоятелни и несъществуващи дѣлници, по приложения списъкъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка втора отъ дневния редъ:

Одобрене на предложението за одобрение II-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 6 юний 1941 г., протоколъ № 103, относно разрешението за добиване на оцетъ и отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ временно до новата реколта на виното 1 декемврий 1941 г.

Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчикъ Стѣмо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за одобряване на II-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 6 юний 1941 г., протоколъ № 103, относно разрешението за добиване на оцетъ отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ временно до новата реколта на виното 1 декемврий 1941 г.

Г-да народни представители! XXV-то обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 24-то заседание, държано на 10 декемврий 1940 г., е одобрило да остане въ сила до 1 декемврий 1941 г. решението на XXV-то обикновено Народно събрание, прието презъ втората му редовна сесия, въ 5-то заседание, държано на 5 ноемврий 1940 г., относно разрешаването да се добива оцетъ и отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ, при облогъ на тоя последния съ 25 л. акцизъ на литъръ 100°.

Горното решение бѣ взето поради намаление количеството на вкиснатитъ вина, отъ които по закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ изключително се позволяваше добиването на оцетъ, поради повишението на ценитъ както на вкиснатитъ, така и на нормалнитъ вина, въ опасността за прекъсване на оцетната ферментация въ апаратитъ на оцетнитъ фабрики и повреди на сѣщитъ, както и поради възможността да се яви криза на пазара отъ оцетъ.

Причинитъ, които наложиха вземането на казаното решение, съществуватъ и сега. Миналогодишната реколта на грозде се оказа много слаба, поради което цената на ви-

ната не само не отбелязва спадане, а, напротивъ, покачване, както на цената на новитъ вина, така и тая на вината отъ минали реколти.

Въ „Държавенъ вестникъ“, брой 102, отъ 12 май 1941 г., е публикуванъ законътъ за измѣнение и допълнение на закона за вината, спиртнитъ напитки и оцета. Съ § § 17, 18, 19, 20, 21, 22 и 23 съ измѣнени членове 46, 47, 48, 49, 50, 51 и 55 отъ стария законъ за вината, спиртнитъ напитки и оцета, съ което се забранява занапредъ производството на оцетъ отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ, като се определя киселинността на последния, че може да бѣде максимумъ 4°.

Това ново измѣнение противоречи на временното разрешение за добиване на оцетъ и отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ до 1 декемврий 1941 г., одобрено въ XXV-то Народно събрание, въ втората му редовна сесия, въ 24-то заседание, държано на 10 декемврий 1940 г.

Съ огледъ на горизложеното и за да могатъ оцето-фабрикантитъ да добиватъ оцетъ и за въ бъдеще да нормализиратъ пазара на вината, считамъ, че е наложително, щото разпореджанията на горесцитираното решение за производството на оцета и отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ, да остане въ сила до 1 декемврий 1941 г., като оцетътъ бѣде съ киселинностъ 6°, както е предвидено въ чл. 137 отъ закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ.

Това разрешение е едно изключение отъ разпореджанията на чл. 130 отъ закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ и § § 17 до 23 включително отъ закона за измѣнение и допълнение на закона за вината, спиртнитъ напитки и оцета, затова почитаемиятъ Министерски съветъ, ръководимъ отъ горнитъ съображения, съ II-то си постановление, взето въ заседанието му отъ 6 юний 1941 г., протоколъ № 103, реши да се позволи добиването на оцетъ и отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ временно, до новата реколта на виното — 1 декемврий 1941 г.

Като имате предвидъ горизложеното, имамъ честъ да ви моля, г-да народни представители, да разгледатъ и гласуватъ въ настоящата извънредна сесия приложеното проекторешение.

Гр. София, юний 1941 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобрение на II-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 6 юний 1941 г., протоколъ № 103, относно разрешението за добиване на оцетъ и отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ временно до новата реколта на виното 1 декемврий 1941 г.

Одобрява се II-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 6 юний 1941 г., протоколъ № 103, което гласи:

„Разрешава се добиването на оцетъ и отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ, съ предварително разрешение на Министерството на финанситъ, по искане на оцето-фабрикантитъ.

Фабриченъ (неплодовъ) спиртъ, предназначенъ за добиването на оцетъ, занапредъ ще се облага съ акцизъ 25 л. на литъръ 100°.

Отпускането на фабричния (неплодовъ) спиртъ ще става съ разрешение на Министерството на финанситъ отъ спиртнитъ фабрики, въ количества, не по-малки отъ по 500 и по-големи отъ 5.000 литри.

Износътъ на оцета отъ оцетнитъ фабрики и продажбата му на едро или на дребно трѣбва да бѣде най-малко съ 6° киселинностъ.

Настоящото постановление е въ сила до новата реколта на виното 1 декемврий 1941 г.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които отъ г-да народнитъ представители приематъ решението за одобрение II-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 6 юний 1941 г., протоколъ № 103, относно разрешението за добиване на оцетъ и отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ временно до новата реколта на виното 1 декемврий 1941 г., моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ точка трета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Главната дирекция на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 94.000.000 л.

Моля г-на докладчица да докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за извънреден бюджетен кредитъ по бюджета на Главната дирекция на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ за 1941 бюджетна година, въ размъръ на 94.000.000 л.

Г-да народни представители! Известно ви е, че съ специален законъ се отпусна заемъ на Главната дирекция на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ, въ размъръ на 94.000.000 л., отъ Пощенската спестовна каса, за постройка на здания за телеграфопощенски и телефонни станции и други строежи за нужди на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ и за доставка на медъ (бакъръ) за кабели за автоматичните телефонни централи въ София и провинцията и за жица на телеграфни уредби, които металъ при сегашното положение може да се закупи само отъ минитъ „Перникъ“ и Българската земеделска и кооперативна банка.

За да може да се използва настоящият строителен сезонъ за строежитъ на сгради и да се закупи необходимото количество медъ за по-бързо изработване на кабелитъ, необходимо е да бъде гласуванъ съответенъ законъ за извънреден бюджетен кредитъ.

Моля ви, г-да народни представители, да разгледате и гласувате приложенъ законопроектъ за извънреден бюджетен кредитъ по бюджета на Главната дирекция на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ за 1941 бюджетна година, въ размъръ на 94.000.000 л.

Гр. София, 14 юлий 1941 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за извънреден бюджетен кредитъ по бюджета на Главната дирекция на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ за 1941 бюджетна година, въ размъръ на 94.000.000 л.

Чл. 1. Разрешава се на министъра на железницитъ, пощитъ и телеграфитъ извънреден бюджетен кредитъ по бюджета на Главната дирекция на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ за 1941 бюджетна година въ размъръ на 94.000.000 л., съгласно съ приложената подробна таблица.

ТАБЛИЦА

§	Наименование на разходатъ	Искамъ се кредити лева
1.	За постройка на здания въ провинцията и София: за телеграфопощенски и телефонни станции, за главенъ телеграфопощенски складъ, за подвижни пощенски станции и др., заедно съ обзавеждането имъ и за покупка на мѣста за сѣщитъ постройки	49.000.000 л.
2.	За доставка на медъ (бакъръ) за кабели на Софийската и други автоматични телефонни централи и за жица на телефонни уредби, за превозване, за работа по инсталирането на кабелитъ и жицитъ, както и за дребни материали въ свързка съ инсталирането	45.000.000 „
	Всичко	94.000.000 л.

Чл. 2. Разходитъ по този извънреден бюджетен кредитъ ще се покриватъ отъ произведението на заема, сключенъ отъ Пощенската спестовна каса въ сѣщия размъръ и ще се произвеждатъ съгласно съ постановлението на закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Иванъ В. Петровъ.

Иванъ В. Петровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Моето излизане на трибуната е, за да поискамъ освѣтление отъ г-на министъра на железницитъ относно разходитъ по § 1 на таблицата къмъ чл. 1. Общиятъ кредитъ е 94.000.000 л. Предназначението на кредита отъ 45.000.000 л. по § 2 е ясно — касае се за доставката на медъ за кабели и пр.

Азъ искамъ да се обясни само § 1 — за постройка на здания въ провинцията и София: за телеграфопощенски и

телефонни станции и пр., по който е предвиденъ кредитъ отъ 49.000.000 л. Искамъ освѣтление по този параграфъ, затова защото, поради една дефектна практика въ министъра, която съмъ изтъквалъ и въ бюджетарната комисия, нѣкои администрации сж предвиждали и отпочвали строежи, каквито бѣха случалитъ съ постройкитъ за Министерството на вътрешнитъ работи, за пощенската палата въ София и други, при които, когато се почва строежитъ, казва се: тази година ще трѣбва 15 милиона лева, идущата година — 9 милиона лева и т. н., и така продължава единъ строежъ, на който не се вижда края и който струва десетки и стотици милиони лева. Тази дефектна практика на неизвестностъ не бива да продължава, на нея трѣбва да се тури край. Както е известно, за строежа на тукашната пощенска палата ние гласувахме единъ кредитъ, съ който да бъде завършенъ този строежъ.

Азъ трѣбва да подчертая още, въ връзка съ строежа на пощенската палата, че ние строимъ луксозни сгради въ американски мащабъ, които, споредъ мене, не сж за нашата действителностъ. И въ тази палата виждаме какъ си зелени мрамори, не зная откъде докарани. Азъ не зная, дали тази нищностъ, тия луксозни работи ще очароватъ нѣкого и дали сж пуждни за насъ, но мисля, че на насъ повече подхожда скромността. Но както и да е, дано се довърши тази пощенска палата.

Азъ моля уважаемия г-нъ министъръ на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ да ни освѣтли, къде ще отидатъ тия сѣдсѣва, за кои пощенски палати — за новостроящи се или за довършване на започнати и ще има ли нѣщо да се даде и за довършване на тукашната пощенска палата.

Въ заключение азъ заявявамъ, че винаги и съ охота съмъ гласувалъ всички кредити по ведомството на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ, защото считамъ, че то е изоставено и че ние трѣбва да го подпомогнемъ, тъй като неговитъ функции сж отъ грамадно значение за нашето стопанство и за цялата държавна система.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата г-нъ министърътъ на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ.

Министъръ Иванъ Горановъ: Г-да народни представители! Този бюджетъ е въ връзка съ закона за заема отъ 94.000.000 л., който ние гласувахте въ сѣбота. Идеята за този заемъ се поради при разглеждането на редовния бюджетъ въ бюджетарната комисия преди нѣколко месеци. Както ви е известно, въ редовния бюджетъ се предвижда всѣка година въ единъ параграфъ кредитъ отъ по 3-4 милиона лева за постройки на пощенски палати. Въ бюджетарната комисия се повдигна въпросътъ — докогато не се сължа, отъ народния представителъ г-нъ Досрамаджиевъ — вмѣсто да се предвиждатъ всѣка година по 3-4 милиона лева за постройки на пощенски палати и тѣ да се строятъ постепенно, да се изработи единъ голъмъ планъ за строежа на всички палати, отъ които ще има нужда, като за целта се сключи заемъ. Първоначално бѣше предвиденъ единъ заемъ отъ около 80 милиона лева, отъ който да се построятъ пощенскитъ палати, които ще има да се строятъ въ страната. Обаче при преговоритъ за автоматичната телефонна централа се оказа, че ще има нужда отъ сѣдсѣва, за да се плати бакъръ (медъта), който ще трѣбва да се даде на доставчика на кабели, за да може той да достави тѣзи кабели, защото, както ви е известно, сега, безъ да се достави медъ, не може да се получатъ никакви медни произведения. И тъй като медъта не може да мине по кредитната сѣлка, която е на 7-годишенъ кредитъ, тя трѣбва да се купи веднага. И затова отъ този заемъ, който първоначално бѣше замисленъ само за пощенски палати, въ размъръ на 80 милиона лева, една частъ трѣбва да се отдели за закупуване на медъ. Ето защо заемътъ отъ 80 милиона лева се увеличи на 94 милиона лева, защото толкова бѣше разполагаемата сума споредъ закона за Пощенската спестовна каса. Известно ви е, че, споредъ този законъ, само опредѣлена сума може да се употребява за пощитъ. Затова заемътъ се увеличи на 94.000.000 л., и разликата отъ 45.000.000 л. до 94.000.000 л. ще се употребява за здания. Между тѣзи здания не е Софийската пощенска палата, защото за нея вече е гласуванъ кредитъ, който ще бъде достатъченъ, тъй като тя е вече почти завършена. Известно ви е, че нѣкои служби вече се нанесоха въ нея и вървватъ, че до единъ-два месеца тя ще бъде готова и всички останали служби ще могатъ да се нанесатъ.

Сумата по разглеждания законопроектъ е предвидена за следното. Освенъ за пощенски палати въ провинцията, отъ тази сума ще се плати и недостигътъ за постройка на

телефонна сграда в София за втората централа. Както ви е известно, за тази централа е предвиден един кредит от 30.000.000 л. пакъ чрез заемъ, който се гласува въ миналата сесия. Но тъй като споредъ предвижданията на архитектитъ, поради поскъпналитъ цени тѣзи 30.000.000 л. нѣма да бѣдатъ достатъчни, и е възможно централата да струва повече; това което е въ повече, ще се вземе отъ сумата 49.000.000 л., предвидена за пощенски палати, телефонни сгради и здания. Отъ тази сума сѣщо така ще се вземе и сумата за постройка на телефонната сграда на новата централа „Дозенацъ“, която нѣма да струва повече отъ 1.000.000 л. Остатъкътъ ще се изразходва за пощенски палати въ провинцията.

Споредъ закона, разпредѣлението на сумата по пощенски палати става отъ Министерския съветъ. Следъ като се гласува законътъ, ще се изработи планъ и споредъ този планъ ще се направи докладъ въ Министерския съветъ за опредѣлянето на мѣстата, където ще бѣдатъ строени пощенски палати. (Ръкоплѣскания)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Разискванията сѣ приключени. Ще поставя на гласуване.

Който приема на първо четене законопроекта за извършенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Главната дирекция на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 94.000.000 л., моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Моля, спешностъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на финанситъ предлага да се даде спешностъ на законопроекта. Който приема това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете заглавието и чл. 1*)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема заглавието и чл. 1, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете § 1 отъ таблицата къмъ чл. 1)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 1 на таблицата къмъ чл. 1, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете § 2 на таблицата къмъ чл. 1)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 2 на таблицата къмъ чл. 1, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 2)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема чл. 2, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ е окончателно приетъ.

Миниваме на следната точка, четвърта отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за разрешаване на Силистренското градско общинско управление да сключи заемъ отъ Института за обществено осигуряване, смѣтка „Инвалидностъ и старостъ“, въ размѣръ на 4.000.000 л.

Моля г-на секретаря да прочете законопроекта.

Секретаръ Стефанъ Багриловъ: (Чете)

МОТИВИ

къмъ законопроекта за разрешаване на Силистренското градско общинско управление да сключи заемъ отъ Института за обществено осигуряване, смѣтка „Инвалидностъ и старостъ“, въ размѣръ на 4.000.000 л.

Г-да народни представители! Силистренското градско общинско управление е подало молба до Института за обществено осигуряване, съ който иска да му се разреши заемъ отъ сѣщия институтъ. Заемътъ щѣ да бѣде упо-

требенъ за откупуване на електропроизводителната централа въ града, която сѣга се експлоатира отъ частно дружество, за постройка на градска баня, както и за други нѣкои подлежащи благоустройствени мѣроприятия.

Отъ направеното проучване на молбата се установи, че на Силистренското градско общинско управление сѣ необходимо да се отпусне заемъ въ размѣръ на 4.000.000 л., който да бѣде употребенъ, както следва: 2.500.000 л. за откупуване на електропроизводителната централа въ града и 1.500.000 л. за постройка на градска баня.

Убеденъ, че съ отпускането на искания заемъ Силистренското градско общинско управление ще бѣде улеснено въ желанието му за по-бързото осъществяване на благоустройствената програма на гр. Силистра, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и гласувате приложения законопроектъ, съ който на Силистренското градско общинско управление се разрешава да сключи заемъ отъ Института за обществено осигуряване, смѣтка „Инвалидностъ и старостъ“, въ размѣръ на 4.000.000 л.

Гр. София, юлий 1941 г.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Д-ръ Сл. Загоровъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за разрешаване на Силистренското градско общинско управление да сключи заемъ отъ Института за обществено осигуряване, смѣтка „Инвалидностъ и старостъ“, въ размѣръ на 4.000.000 л.

Чл. 1. Разрешава се на Силистренското градско общинско управление да сключи, подъ гаранцията на държавата, заемъ въ размѣръ на 4.000.000 л. отъ Института за обществено осигуряване, смѣтка „Инвалидностъ и старостъ“, който да послужи за откупуване на електропроизводителната централа въ града и за постройка на градска баня.

Чл. 2. Институтътъ за обществено осигуряване ще отпусна заема на части за извършени работи или доставени материали за тѣзи постройки по предварително провѣрени и утвърдени привременни и окончателни ситуации, сключени договори и пр.

Чл. 3. Заемътъ се отпуска подъ формата на авансова текуща смѣтка, приключвана 6-месечно, съ 6% (шестъ процента) годишна лихва. Реализирането на заема трѣбва да стане до края на 1943 г.

Чл. 4. За отпуснатитъ суми по авансовата текуща смѣтка до 30 декемврий 1943 г. или до окончателното завършване постройките, обектътъ на заема, увеличени съ съответната лихва, се съставя планъ при равно шестмесечно анюитетно погашение — 30 юний и 30 декемврий всѣка година, съдържащъ лихви и погашения съ годишна лихва, както е указано въ чл. 3 отъ настоящия законъ.

За всѣка анюитетна вноска, внесена съ закъснение, ще се събиратъ допълнително по 7% (седемъ процента) годишна лихва за закъснѣло време.

Чл. 5. Срокътъ за погашение на заема е 15 години, считанъ отъ началото на следваща година, следъ реализирането на заема.

Чл. 6. Ако следъ окончателното завършване на мѣроприятията, за които е дума въ чл. 2 отъ настоящия законъ, остане нерезализирана известна частъ отъ заема, то тя не се изплаща отъ Института за обществено осигуряване, и заемътъ остава сключенъ само за реализираната му частъ.

Чл. 7. За погашения на годишнитъ анюитети и лихви сдужатъ приходи отъ банята и електропроизводителната централа. Приходите се внасятъ отъ Силистренското градско общинско управление по текуща смѣтка при Българската земеделска кооперативна банка, а изплащанията отъ тази смѣтка ставатъ само следъ предварително разрешение на Института за обществено осигуряване. Ако тѣзи приходи не сѣ достатъчни, тѣ се допълватъ отъ бюджетнитъ срѣдства на Силистренското градско общинско управление, което предвижда въ бюджета си за следващата година необходимитъ суми.

Чл. 8. За гаранция на заема се дава първа ипотека върху всѣки постройка на банята и електропроизводителната централа.

Чл. 9. Въ случай че Силистренското градско общинско управление би имало възможностъ да изплати заема си навременно преди срока, то въ такъвъ случай ще изплати главницата и лихвата, съгласно съ условията на настоящия законъ, само до деня на предсрочното изплащане.

Чл. 10. Осигурелитъ при Института за обществено осигуряване работници и членове и семейства имъ се ползватъ отъ банята съ 50% намаление отъ такситъ, установени за презъ цѣлата година.

*) За текста на членовѣтъ нѣжъ първото четене на законопроекта на стр. 198.

Чл. 11. Силистренското градско общинско управление се задължава да ангажира потребните работници за построяването на сградите, които ще се строят съсредствата на заема чрез инспекцията на труда.

Чл. 12. Настоящият заем се освобождава от всички държавни и общински данъци, такси, берии и гербови налози.

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които от г-да народните представители приемат на първо четене законопроекта за разрешаване на Силистренското градско общинско управление да сключи заем от Института за обществено осигуряване, смятка „Инвалидност и старост“, в размер на 4.000.000 л., моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министър д-р **Славчо Загорев**: Моля, законопроектът да се приеме, по спешност, и на второ четене.

Председателстващият **Димитър Пешев**: Г-н министърът предлага да се даде спешност на законопроекта. Които приемат това предложение, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на секретаря да го докладва

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете заглавието и чл. 1^а)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат заглавието на законопроекта и чл. 1, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 2)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 2, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 3)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 4)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 4, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 5)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 5, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 6)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 6, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 7)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 7, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 8)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 8, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 9)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 9, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 10)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 10, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 11)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 11, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретар **Стефан Багрилов**: (Чете чл. 12)

Председателстващият **Димитър Пешев**: Които приемат чл. 12, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектът е приет окончателно.

(Народните представители **Ангел Стоянов**, **Лазар Попов** и д-р **Никола Минков** ръкопляскаха и се поклониха на министъра на търговията, който отвърща на поздрава им)

Пристъпваме към точка пета от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за обезщетение и финансово облекчение на градинари, цветари и ягодопроизводители, пострадали от природни стихии.

Моля, г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчик **Димитър Марчев**: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за обезщетение и финансово облекчение на градинарите, цветарите и ягодопроизводителите, пострадали от обществени бедствия.

Г-да народни представители! През последните няколко години на много места в страната паднаха проливни дъждове и силни градушки, вследствие на което полските посевы, а особено зеленчуковите, цветарските и ягодовите култури пострадаха много, и стопаните им претърпяха големи щети. Надеждите им, че следната година ще бъде по-благоприятна, че ще получат по-добра реколта и ще могат поне отчасти да заздравят материалното си положение не се осъществиха, защото и през настоящата 1941 г. не бяха пощадени от природата: много слани, силни градушки и наводнения им нанесоха големи щети и ги поставиха в твърде затруднено положение — намирайки се в невъзможност да изхранят семействата и добитъка си, нито да изплатят задълженията си и наемите на земята, които обработват.

Особено тежко е положението на градинарите, цветарите и производителите на ягоди, защото това са стопани, които обработват сравнително малко земя и то на едно място, така че, засегнати от природните стихии, щетите им са непоправими.

Земята, която се използват за поменатите култури, се намират по необходимост покрай бръговете на реките и затова често са изложени на повреди и от водните стихии, които повличат цялото имущество на стопаните ведно с добитъка.

Предпазването от тези стихии е невъзможно, а, от друга страна, ягоди и цветни култури не подлежат на застраховка, така че, засегнати от наводнения, градушки и други стихии, стопаните на тия култури изпадат в безизходно положение.

Издадени в такова тежко положение и лишени от кредит, тези стопани се намират в невъзможност да посрещнат задълженията си, нито да платят наемите на земята, наети от държавата, общините, училищата, читалищата и други обществени фондове или частни земи.

От изложеното дотук ясно е, че се налага да се вземат необходимите мерки за съответно намаляване на наемите и даване облекчение, които биха могли до известна степен да възстановят стопанствата на пострадалите от природните стихии земеделски стопани. Изготвеният законопроект предвижда редица мерки в това направление.

Като излагам горното, моля, г-да народни представители, да одобрите чрез надлежно гласуване предложеният законопроект.

Гр. София, юли 1941 г.

Министър на земеделието и държавните имоти:

Д. Кушев

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за обезщетение и финансово облекчение на градинари, цвѣтари и ягодопроизводители, пострадали отъ природни стихии.

Чл. 1. Наемитъ на земятъ, собственост на държавата, общинитъ, училищата, читалищата и фондовитъ земи, както и тѣзи на общественитъ, благотворителнитъ, духовнитъ учреждения и частни лица, засадени или заети съ зеленчукови, цвѣтарски и ягодови култури, пострадали отъ природни стихии — наводнение, градушки и др. — се отсрочватъ за една година.

Независимо отъ това, наемитъ на сѣщитъ земи се намаляватъ съ 50%, ако добивътъ е пострадалъ отъ 40 до 75%, и съ 70%, ако добивътъ е пострадалъ повече отъ 75%. Така намалениятъ наемъ, обаче, не може да бѣде по-малкъ отъ 50 л. на декаръ.

Намалението на наемитъ се извършва по списъци, съставени отъ комисия, въ съставъ: кметътъ или неговъ представител, единъ учител и представител на земеделско-стопанска задруга. Тѣзи списъци се одобряватъ отъ директора на областната земеделско-стопанска дирекция или неговъ замѣстникъ.

Възникналитъ спорове между комисиятъ и заинтересуванитъ лица се разрешаватъ отъ съответния околийски съдия, чието решение не подлежи на по-нататъшно обжалване.

Чл. 2. Принудителното събиране на дължимитъ наеми за наеститъ земи, посочени въ чл. 1, се спира, докато се установи размѣрътъ на наема и направи съответното намаление.

Чл. 3. Стопанитъ-наематели, които предвзрително сѣ предплатили наемитъ си, иматъ право да получатъ съответното намаление, като надвнесената сума имъ се връща.

Чл. 4. Задълженията на пострадалиятъ повече отъ 40% градинари, цвѣтари и производители на ягоди къмъ частни лица или частни, обществени или държавни кредитни учреждения се отсрочватъ за една година, като за отсрочената година лихва върху задължението не се заплаща.

Чл. 5. Българската земеделска и кооперативна банка отпуска на пострадалиятъ градинари, цвѣтари и ягодопроизводители дългосрочни възстановителни заеми, съ намаленъ лихвенъ процентъ.

Отпускането на тѣзи заеми става по представяне отъ съответния околийски агрономъ, който дава мнение и за размѣра на засма.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Иванъ Петровъ.

Иванъ В. Петровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Съ внесенния законопроектъ за обезщетение и финансово облекчение на градинари, цвѣтари и ягодопроизводители, пострадали отъ природни стихии, които ни се поднася днесъ за разглеждане, явно е, че г-нъ министърътъ на земедѣлието, респективно управлението, иска да постави въ едно по-добро положение, да вземе подъ закрилата си една частъ отъ тѣзи, които работятъ българската земя, и по-специално градинаритъ, цвѣтаритъ и ягодопроизводителитъ. Така, както се слага въпросътъ отъ г-на министра, азъ считамъ, че би трѣбвало да се разгледа съвмѣстно съ този законопроектъ, за който още въ миналата камара се говореше, че ще бѣде внесенъ и че трѣбва да бѣде прокаранъ — законопроектътъ за задължителната застраховка на земеделцитъ-стопани.

Г-да народни представители! Излишно е да ви казвамъ, отъ какво голѣмо значение е този законъ за нашето селско стопанство. А ето вече трета година и пакъ не дойде редъ на този законъ. Вѣрно е, че материята е доста деликатна, но азъ мисля, че проучаванията сѣ направени и нѣма защо да отлагаме приемането му. Върху него е дебатирано, разглежданъ е отъ всѣка страна и азъ мисля, че нѣма две мнения или поне ако има нѣкои противници, тѣ сѣ вече много малко. Всички ние сме се обединили около необходимостта, част по-скоро да се внесе единъ такъвъ законопроектъ за задължителна застраховка на всички земеделски култури. Сега, съ тоя законъ, тази проблема се разрешава само за една частъ отъ тѣзи, които работятъ земя. И азъ се питамъ, г-да, дали нѣма да се зловиди на другитъ, толкова повече, че трѣбва да признаемъ, че тѣзи, които се взематъ подъ закрилата на държавата съ предложеното законоположение, въ всѣки случай обработватъ едни по-интензивни култури, при които доходността е по-голяма. Не може да се отрече, че доходността на ягодиовата култура не може да се сравни съ тази на зърненитъ храни. Сѣщото нѣщо е и при зеленчу-

цитъ. Трѣбва да признаемъ, че тамъ има голѣмъ трудъ. Не завиждамъ на градинаритъ. Който би отишълъ да види какъ работятъ тѣзи хора, при какви условия на лишение, какъвъ интензивенъ трудъ влагатъ, нѣма да имъ завиди на печалбата. Но въ всѣки случай това е една отъ доходнитъ култури. Вземете доматитъ: въ село до ктѣсна есенъ доматитъ се продаватъ по 3-4 л., докато житото е нормирано 5-6 л. Сѣщото е и съ цвѣтарството. Може би съ тия облекчения, които се даватъ, се цели да се покровителствува цвѣтарството, да се създаде този поминѣкъ около градоветъ и да се поразвие, ако не въ голѣмъ мащабъ, въ всѣки случай поне да измѣсти внасянето на цвѣта отъ чужбина. Впрочемъ, доколкото зная, у насъ вече не се внасятъ цвѣта отъ чужбина.

Въ всѣки случай, казвамъ, това сѣ продукти, това сѣ произведения на българската земя, които азъ считамъ, че малко по-добре се рентиратъ, отколкото зърненитъ храни. Не знамъ дали бѣше по-умѣстно да прибѣгнемъ къмъ застраховка, къмъ обезщетение, къмъ покровителстване на тѣзи култури, отколкото на тази голѣма култура, на която се крепи нашето стопанство — зърнената култура.

Вие ще видите, че съ законопроекта, който разискваме, се правятъ голѣми, значителни облекчения, които се изразяватъ, първо, въ намаление на наема, второ, въ отсрочване на наема и, на трето мѣсто, задълженията, които сѣ направени въ връзка съ упражнението на този поминѣкъ, се отсрочватъ за годината, презъ която е дошла стихията, като даже не се плащатъ лихви. Както виждате, това сѣ облекчения, каквито при нѣкой другъ случай не сме давали. И затова азъ искахъ да ви обърна вниманието, че този законъ съ своитъ постановления е много важенъ. Той е вече единъ прецедентенъ законъ, и ние съ основания можемъ да очакваме, всички други, които сѣ наеми земи — не само градинари, цвѣтари и ягодопроизводители, а всички онѣзи, които сѣ сключили договори съ училищни и общински фондове и използватъ тия земи за производство на зърнени храни — утре да ни кажатъ: защо давате привилегия само на тѣзи и онѣзи?

Та, казвамъ, въпросътъ е доста деликатенъ. Нѣмамъ нищо противъ даване облекчения, но азъ съмъ за едно разглеждане на проблемата въ нейната цѣлостъ. Не мислите ли, че ако започнемъ да законодателствуваме по този начинъ, не ще внесемъ едно раздразнение? Ще кажатъ: едни сѣ покровителствувани, а други не. Тѣзи, които иматъ най-много нужда отъ покровителстване, гѣ сѣ производителитъ на зърнени храни, а тѣхъ ние оставяме на сѣнка.

Азъ говорихъ преди малко съ г-на министра на земедѣлието и разбрахъ, че той държи за прокарването на закона за обща застраховка и затова бихъ отправилъ къмъ него една молба да го внесе презъ есенята. Азъ бихъ го молилъ, ако мисли, че е умѣстно, да изчака тоя законопроектъ. Другия. Ако не — ще гласуваме този законопроектъ. Но азъ мисля да не би съ него да предизвикаме недоволство — че сме дали покровителство на онѣзи браншове отъ земедѣлието, които най-малко заслужаватъ.

Ами какво да кажемъ за балканското население, което различа на овоцарството? Вѣрно е, че въ овоцарството нѣма този трудъ, както въ зеленчуковитъ, ягодовитъ и други подобни култури, но и планинското население се лишава отъ сръдства за препитание при неурожай или при нѣкоя природна стихия, която може да унищожи реколтата на плодоветъ. За овоцаритъ, обаче, не се предлага никакво облекчение въ законопроекта. Ето защо пакъ ще повторя пожеланието си, което отправямъ къмъ г-на министра на земедѣлието: ако обича, да остави този въпросъ сега, да го проучи и презъ есенната сесия да внесе съответния законопроектъ за цѣлостното разрешаване на въпроса, като се обхване цѣлото земеделско производство. Ако, обаче, той настоява, разглежданиятъ законопроектъ да мине сега презъ Народното събрание, тогава бихъ желалъ да се направятъ нѣкои поправки въ него.

Въ чл. 1 на законопроекта е казано принципно, че се отсрочватъ за една година наемитъ на земятъ, които сѣ собственост на държавата, общинитъ, училищата, читалищата и фондовитъ земи, както и тѣзи на общественитъ, благотворителнитъ, духовнитъ учреждения и частнитъ лица — виждате, засѣгатъ се и частни лица засадени или заети съ зеленчукови, цвѣтарски и ягодови култури. При това положение може едно частно лице, което е дало имота си подъ наемъ за зеленчукови, цвѣтарски или ягодови култури, при градобитинна или друга природна стихия да не получи наемъ, или да се отсрочи получаването на наема, или пъкъ наемътъ да бѣде намаленъ, а друго частно лице, което е дало

наемът имота си за други култури, ще си получи наема, наемарят и тези култури да си засегнати от някоя природна стихия. Виждате, че се получава едно неравенство вътрешно на частните лица. Ето защо, ако име схемата, че правдата и справедливостта ни налягат въ този момент да искаме, наемът на държавните, общинските и другите обществени земи да не се събират от пострадалите наематели, то въ всякой случай не бива да правим схемата и по отношение наемът за земята на частните лица, защото частните лица плащат данъци, вносът и други тежест и въобще не знаем какви си точно техните сметки. Може, например, частното лице, да го подхванем земята си, да е някоя жена вдовица или майка, който не може да работи имотите си. Помислете колко е важно, така да се каже, на държавното, на обществено, не трябва съ този законопроект да засягаме частните имоти.

Вие ще видите, че въ чл. 4 на законопроекта е казано, че „задълженията на пострадалите повече от 40% градинари, цвѣтари и производители на ягоди към частни лица или частни, обществени или държавни кредитни учреждения се отсрочват за една година, като за отсрочената година лихва върху задължението не се заплаща.“ Този текст даже е изчерпан. Както казах, по отношение на частните лица няма защо да се бъркаме. Ако бихме отишли дотам, трябва да припомним задълженията не тъй както въ законопроекта е казано, общо, но тъй, че да се вижда, че се касае за задължения на градинари, цвѣтари и производители на ягоди, произхождащи от поминъка им, от занаята им, от разходите, които те са направили през текущата година. Защото иначе може някой градинар или цвѣтар да каже, че има задължения от сключен заем въ популярната банка, съ който заем си е направил кшурка, и да иска да се отсрочи плащането му.

Следъ тѣзи бележки, които направихъ, заключавамъ и пакъ моля г-на министъра, ако намира, че ще бъде по-целесъобразно да отнесемъ този въпросъ къмъ закона за общитѣ застраховки, да се остави сега разрешението му, или, ако е толкова необходимо и навременно да гласуваме законопроекта сега, да го гласуваме, като се направятъ въ него омиа измѣнения, за които азъ споменахъ. И по-късно законопроектътъ ще бъде приетъ окончателно въ днешното заседание, по спешностъ, и на второ четене, тъй измѣнената трябва да станатъ сега.

Председателстващъ Димитър Пешев: Има думата народниятъ представител г-нъ Гаврилъ Гроздановъ.

Гаврилъ Гроздановъ: (Отъ трибуната). Г-да народни представители! Азъ ще гласувамъ за този законопроектъ, защото съ него действително ще се облекчи положението на градинарите, цвѣтарите и производителите на ягоди, които са пострадали отъ природни нещастия. Азъ бихъ държалъ на г-на министъра за мнението му да внесе за разглеждане и разрешение отъ насъ този въпросъ, за да помогнемъ на някоя пострадали производители.

Но азъ, г-да народни представители, азъкъ думата гласно за да повдигна предъ васъ единъ другъ въпросъ. Моля дабирате ли колегия и постигна голямо нещастие на 1 юний тази година. Изсипа се проливенъ дъждъ, който къмъ края си обрна на градушка, вследствие на което, ако не щѣлаа околнѣта, по които полегнала околнѣта е събила околнѣта. Сринали са всички посѣви, включително и тревата, а не само градинарите, цвѣтарите и ягоди.

Азъ обиколяхъ околнѣта си, за да се уверя на самото място какво е положението. И какво констатирахъ, г-да народни представители! Градушката е била толкова силна, че не личи какво е било посѣво: жито ли, ечемичъ ли, пшеница ли, картофи ли, или друго нещо. Поливна галѣна си повредила, че даже са заличени границите между жититѣ, и ако не са живилитѣ, оставени по жититѣ на жититѣ, жората не ще могатъ да определятъ, докъде са се простирали жититѣ имъ.

Като прилягахъ съзвукъ отъ София за Макоцево, видяхъ ярий с. Свелоуване богата рожба: сляхъгодедъ дъз мѣстра високъ, съ стѣбла дебела колкото рожката ми. Това село, както и околните села: Подгумаръ, Локорско, Чепинци и Крестинкови части не са засегнати отъ градушката. Въ останалите села: една частъ отъ Чепинци, Челопечене, Ботунци, Григорове, Яна, Горни-Богровъ, Желѣва, Столникъ, Мусачево и Новоселци всички посѣви са извадени съ земята. И, както ви казахъ, не личи какво е било посѣво. Азъ, моравиятъ шопъ, който малко се наживявамъ, да ви кажа право, не можахъ да изтърпя това,

което видяхъ, плакахъ и си мислѣхъ: при това положение какъ ще изкара този народъ, съ какво ще се храни той, а и съ какво ще изхрани добитѣка си, защото някоя отъ селянитѣ иматъ по пѣкоя крава и овца. Особено бѣше страшна картината отъ двете страни на Орханйското шосе. Колата слѣзехъ отъ с. Горни-Богровъ къмъ хановѣтъ за Столникъ, видяхъ отъ двете страни на шосето, че не само всичко е съсипано отъ градушката, но и това, което е останало, е повалено отъ бурята и голяма частъ отъ жититѣ сж затѣни съ вода и сж се превърнали на гъомъзе. Даже да се махне тази вода, пакъ няма да може да се оре, за да се насади нѣщо въ тѣзи ниви.

Г-да народни представители! Населението отъ всички тѣзи села единогласно ме моли да отведа г-да министъра на земедѣлието, на вътрешните работи и на финансите по тѣзи мѣста, за да видятъ сами бедствието и съ какво може да се помогне на това население. Спешахъ агронома и той ми каза, че е представилъ въ Министерството на земедѣлието сведения за всички причинени загуби. Околийскиятъ управителъ ми даде рапорта си, който е изпратилъ на областния директоръ и който азъ искамъ да ги прочета, за да се уверите колко голямо е бедствието на населението въ този край.

Г-да народни представители! Ние отпуснахме милиарди, за да помогнемъ на жититѣ брати въ Добруджа, Тракия, Македония, Западните покрайнини и Моравско. Азъ съмъ убеденъ, че вие и правителството няма да оставите тѣзи наши пострадали българи, които дадохъ и даватъ за своитѣ брати и последната си стотинка; и ще имъ се притечете на помощъ.

Каго гледахъ всички тѣзи опустошения тамъ, дойде ми на ума една мисль, не само какъ да помогнемъ на населението тамъ сега, но въобще какъ да помагаме въ бъдеще на населението, което е пострадало отъ природни бедствия, защото по закона за застраховката на посѣвите, който не се е застраховалъ, няма да получи никакво обезщетение, даже и прещенка на жититѣ му не правятъ. Еднѣ отъ пострадалитѣ тамъ ми каза: „30 години наредъ плащамъ застраховка, само тази година не се застраховахъ и Господъ ме наказа“. Та, казвамъ, дойде ми на ума една мисль, какъ да подпомогаме пострадалото население въ такива случаи, защото знаемъ какъвъ е нашиятъ българинъ — не мисли много за себе си. Затова ние трябва, така да се каже, да го поставимъ подъ опекунство, като го застраховаме задължително. Какъ? Като заедно съ данъците се събира задължително известенъ процентъ върху тѣхъ и съ полученитѣ сръдства да се образува единъ фондъ за застраховка отъ такива бедствия. Всѣки земедѣлецъ, като плаща данъка си, ще плати 1%, 2%, 3% върху него, които ще отиватъ за образуването на единъ фондъ, отъ който ще се покриватъ загубитѣ отъ такива нещастия. Иначе, г-да народни представители, нашиятъ народъ ще изпада винаги въ затруднено положение.

Рапортътъ, който околийскиятъ управителъ ми даде, гласи следното: (Чете). „Въ донесението на телеграмата ми № 5214, отъ 2 юний тази година, донесамъ. Въ, господине директоре, че на 30 юний тази година въ района на околийката се изсипа проливенъ дъждъ, който въ землището на с. Байлово бѣ съсиленъ съ градушка, отъ която пострадаха посѣвитѣ на сѣното село въ размѣръ на 10-30%.

На 1 юний тази година се появи силна буря, която дойде откъдетъ западъ и северозападъ, придружена съ проливенъ дъждъ и невазможна градушка съ голѣмина на зърното отъ орѣхъ до ябѣда, а на нѣкои мѣста паднаха зърна по голѣмина колкото юмрукъ, които нанесоха траматични повреди на посѣвитѣ.

Пострадаха посѣвитѣ, както следва:

1. Напълно сж унищожени всичкитѣ посѣви на селата: Григорове, Маслари, Столникъ и Новоселци.

2. Тежко пострадаха сж селата: Желѣва, Робертово, Бусманци, Горни-Богровъ, Яна, Бухово, Лесново и Байлово, 70-90% отъ посѣвитѣ на които сж пострадали 100%, а останалата частъ 30-50%.

3. Воникъ останали селища сж засегнати до 30%.

Унищожени сж жититѣ (100%) общо около 75,000 декара, 20,000 декара отъ 30 до 50% и останалата площъ до 30%.

Пострадаха също така и овоцитѣ дръвчета.

Вследствие голѣмитѣ зърна градушка сж изпотупени на много агради керемидитѣ по покривитѣ и стѣклата на западната и северната страни. Въ това отношение сж пострадали много селата: Григорове, Маслари, Столникъ и Новоселци.

Гледката е страшна и населението е въ паника.

Този е трета година, откакто населението страда от поройни дъждове, градушки и наводнения, и освен че няма нито един килограм храна, но е изпаднало и в тежко материално положение.

Населението с нетърпение очакваше първия сноп и бѣ обнадено от отличната реколта, сега обаче настъпи пълно униние и отчаяние. Положението на населението се отегчава още повече, че много малък процентът от пострадалият сѣвъ сѣ застрахован.

Дълга да подчертая, че от околната има мобилизирани 2814 души. Не ще съмнение, че вестта за голѣмитѣ загуби ще се отрази и на тѣхния духъ.

Предвидъ на това и за да се облекчи тежкото положение на населението и се гарантира прехраната му, моля да се направят енергични постѣпки предъ почтаемото правителство за следното:

1. Околната да се обяви за пострадала от обществено бедствие съ всички облекчения, което това положение дава.

2. Да се отложи изплащането на данѣнитѣ, а за селата: Григорово, Маслари, Столникъ и Новоселци се опростят данѣнитѣ за тази година.

3. Да се отпуснат незабавно пуждитѣ храни за изхранване на населението, на по-зможнитѣ срещу заплащане по памалети дирекционни цени, а на бедното и непроезвонително население безвъзмездно срещу трудъ, а специално за най-тежко пострадалият сѣла незабавно да се отпуснат храни, както следва: за с. Новоселци 30 тона, за с. Маслари и с. Столникъ по 20 тона, Бусманци, Желява, Робертво, Горни-Богровъ, Бухово и Лесново по 15 тона, за с. Григорово, Яна и Байлово по 10 тона, или всичко 190 тона храни.

4. Да се отпусне на сжитѣ сѣла по една по-значителна парична помощъ.

5. Да се спрат всички изпълнителни действия по съдебни и изпълнителни дѣла.

6. Да се отпуснат срдѣства за организиране още отсега детски трапезарии.

7. Да се направят постѣпки предъ Министерството на земедѣлнето за вземане бързи мѣрки за отпускане на населението от пострадалият мѣста семена отъ култури, възможни да бждат засѣти, като се има предвидъ въпредналото време, като фуражна царевича, просо и др.

Селянинътъ сѣмъ, земедѣлецъ сѣмъ, работникъ сѣмъ, познавамъ какъ се работи земедѣлие. При това положение, когато голѣма частъ отъ нивитѣ сѣ още подъ вода, не могатъ да се преоратъ; трѣбва всичко тамъ да се събере, да се очисти. Не може да се влиза въ нивитѣ, не може сѣщо и да се оре, но мисля, че е и късно да се сѣе сега.

Вчера г-нъ Минчо Ковачевъ, когато говорѣше да се създаде Русенска областъ, канѣше и правителството, и насъ: „Елате, да видите!“ Азъ нѣма да кажа васъ, г-да народни представители, но моля г-да министритѣ Кушевъ, Божиловъ и Габровски, заедно съ мене, да отидемъ да турятъ прѣстъ въ раята и да се убедятъ, че това, което разправямъ, е така, и да се намѣри начинъ да се помогне на това население.

Та азъ се присъединявамъ къмъ г-нъ Иванъ Петровъ, който каза, че действително този законопроектъ трѣбва да се направи така, че да обхване и други култури. Азъ ще поддържамъ законопроекта и моля г-на министра на земедѣлнето да се съгласи съ г-нъ Иванъ Петровъ и съ мене да се направи онова, което азъ загатнахъ: застраховката на земедѣлскитѣ култури да стане задължителна, като за тази целъ всѣки земедѣлски стопанинъ плаща по единъ процентъ върху данѣнитѣ си, за да може по тоя начинъ да бжде обезпечено земедѣлското население. (Ръкоплѣскания).

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Георги п. Стефановъ.

Георги п. Стефановъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! По сложения ни днесъ на разглеждане законопроектъ искамъ да сира вашето внимание върху два пункта. Природнитѣ стихии въ нашата страна напаятъ огромни загуби на земедѣлското население. За борба срещу тѣхъ досега у насъ не се е намѣрило срдѣство. Поглавнитѣ отъ природнитѣ стихии сѣ: градушката, наводненията, измръзванията, сланитѣ и пр. Съ този законопроектъ, който ни е внесълъ г-нъ министрътъ на земедѣлнето, се дава облекчение само на една малка частъ отъ стопанитѣ, които обработватъ земята, именно на градинаритѣ, цвѣтаритѣ и ягодаритѣ; обаче грамадната частъ отъ нашето земедѣлско население остава вънъ отъ подобно облекчение.

Досега срещу най-страшната природна стихия — градушката — ние имаме отчасти едно срдѣство, което до известна степенъ подпомага земедѣлския стопанинъ; то е застраховката срещу градушка. Всѣки съзнателенъ земедѣлецъ е длъженъ всѣка година да застрахова своитѣ посѣви отъ тази страшна природна стихия. Обаче, за голѣмо съжаление, има още несъзнателни земедѣлци, които не съзнаватъ ползата отъ застраховката и не я извършватъ. Затова много право казва г-нъ Иванъ Петровъ, че застраховката срещу градушка на земедѣлскитѣ посѣви трѣбва да стане задължителна. Азъ напълно сѣмъ съгласенъ съ това твърдение на г-нъ Иванъ Петровъ.

Друга природна стихия, която нанася грамадни загуби на нашето земедѣлско население, сѣ наводненията. Нашата страна е прорѣзана съ много рѣки, които текатъ въ различни посоки, и се случва, че презъ дъждовни времена голѣми порои прииждатъ, рѣкитѣ излизатъ отъ коритата си и напаятъ голѣми шети на земедѣлцитѣ, които иматъ земи покрай рѣкитѣ. Преди 30-40 години сжитѣ тѣзи рѣки не сѣ причинявали такива голѣми загуби; защото земята е била повечето цѣлина и обрасла съ гори, така че при поройни дъждове водата се е изгичала постепенно, ставало е спирание на водата отъ шумата, отъ тревата и пр.; тя бавно се е изгичала въ коритата на рѣкитѣ и тѣ по-рѣдко сѣ излизали вънъ отъ коритата си, по-рѣдко сѣ правѣли голѣми опустошения. Обаче сега, когато голѣма частъ отъ нашитѣ гори сѣ изсѣчени и земята е разработена, защото имаме много малочислени и безземлени, при единъ по-силенъ дъждъ всичката вода се свлича въ рѣкитѣ, и тѣ много лесно излизатъ вънъ отъ коритата си. Освенъ това, коритата на рѣкитѣ поради това сѣ изпълнени съ наносъ, затлачени сѣ, и човечеството сѣ много чести.

На 10 този месецъ ние тукъ направихме една много хубава работа съ приемане на законопроекта, внесенъ отъ г-на министра на благоустройството, за премахване на язоветѣ по рѣка Суютишка, Старозагорско. Тѣзи язове сѣ причина за голѣми наводнения. Въ нашия край — Бургаско, Сръдецко, Ямболско, Елховско — има нѣколко рѣки, особено Мандренската, Факийската, Сръдецката рѣки, които много често правятъ опустошения съ излизането си вънъ отъ коритата. Г-нъ министръ Божиловъ зимасъ изва въ Сръдецъ и знае, какъ всички хора му се облекчаватъ отъ тѣзи голѣми опустошения, които правятъ наводненията. И азъ моля г-на министра на благоустройството и г-на министра на земедѣлнето да взематъ предвидъ тѣзи голѣми загуби, които се нанасятъ на земедѣлското население, и да изпратятъ свои хора отъ отѣленцията по водитѣ при дветѣ министерства, за да прочатъ де има възгла отъ корекции и да се пристъпи по-скоро къмъ такива корекции. Това, разбира се, нѣма да стане още тази година, но да се сложи едно начало, та следъ 5-10 години това нѣщо да се извърши. Тамъ, гдето язоветѣ погичатъ, тѣ трѣбва да се отчуждятъ, защото сега нуждата отъ воденитѣ не е така голѣма, както бѣше въ миналото, защото сега има модерни мелници. Освенъ това, тамъ, гдето има електрификация, може да се употребяватъ електрически двигатели за мелницитѣ, тъй че отъ премахването на воднитѣ мелници нѣма да се почувствува кой знае каква голѣма загуба.

Сега, преди да трѣгна за София на 7 този месецъ, отидохъ да обиколя моитѣ ниви и видѣхъ, че не всички, обаче нѣколко отъ тѣхъ, засѣти съ конолѣ, слѣнчогледъ, просо, люцерна, сѣ опустошени отъ наводнение. Ако наводнението се случи презъ зимата, то нивата може да се засѣе наново презъ пролѣтътъ. Обаче много често се случва наводнение въ края на пролѣтътъ, презъ май и юний, и тогава зимнитѣ посѣви сѣ въ края на своето развитие и невъзможно е да се засѣятъ други култури. Отъ това загубитѣ сѣ голѣми и то допринася до голѣма степенъ за разорението на земедѣлското население въ нашия край, между което има голѣмо из бедняване.

Това е, което имамъ да кажа по законопроекта. (Ръкоплѣскания)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Найденъ Андреевъ.

Найденъ Андреевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Излизамъ на трибуната, за да поздравя уважаеми г-нъ министръ на земедѣлнето за внесенъ законопроектъ за обезпечение и финансово облекчение на градинари, цвѣтари и ягодари, пострадали отъ природни стихии. Отъ природната стихия, която се разрази въ нечувана градушка, която се излѣ въ столицата и близкитѣ сѣла около София, пострадаха не само градинари, цвѣтари и ягодари, но пострадаха сѣщо така зърненитѣ

...а, посвѣтитъ въ около 10-15 общини около София. Азъ съмъ избранъ отъ една избирателна колегия, въ която пострадаха сѣщо посвѣтитъ на 4 общини. Ето защо азъ излизамъ на трибуната да се присѣдиня къмъ апела на моя колега г-нъ Гаврилъ Гроздановъ, почитаемо правителство да се притеже на помощъ на тѣзи села, посвѣтитъ на които пострадаха отъ градушка. Вѣрно е, че земеделскитѣ стопани сѣ дължни да застраховатъ своитѣ посѣви срещу градушка, но ние знаемъ, че има нехайство, че има невежество, и само заради туй сега ние не трѣбва да наказваме нашитѣ земеделски стопани.

Селото Водуекъ миналата година сѣщо пострада отъ градушка — 4.000 декара бѣха опустошени въ това село. Азъ самъ отивахъ въ селото, правихъ събрание и апелирахъ къмъ земеделцитѣ-стопани да застраховатъ посѣвитѣ си. Нѣкои отъ тѣхъ ги застраховаха, обаче по-голямата частъ не ги застраховаха. Посѣвитѣ на това село и тази година пострадаха 100%. Миналата година на туй село се отпусна жито за посѣвъ съ условие, да се върне тази година. Но понеже посѣвитѣ на туй село, заедно съ посѣвитѣ на други села, сѣ убити сѣщо отъ градушка, то не може да върне това жито и трѣбва наново да му се отпусна семе за посѣвъ. Ето защо азъ моля почитаемо правителство, както на това село, така сѣщо и на другитѣ села, които пострадаха миналата година, да се отпусне и тази година семе за посѣвъ, като не имъ се иска да върнатъ семето, отпуснатото имъ миналата година.

Освенъ туй, азъ апелирамъ сѣщо къмъ уважаемото правителство, тѣзи села отъ Софийска околия, които пострадаха отъ градушка, да се обявятъ за пострадали отъ обществени бедствия, защото, както отъ градушка, посѣвитѣ на тѣзи села пострадаха сѣщо отъ буря, отъ дъждъ отъ наводнение. Да се отложи изплащането на данѣцитѣ на пострадалитѣ земеделски стопани за презъ текущата година. Да се отпуснатъ незабавно пуждѣнитѣ храни за изхранване населението отъ пострадалитѣ села. Да се спратъ всички принудителни действия срещу пострадалитѣ по изпълнителни дѣла. Азъ моля Министерството на земедѣлието, респективно Дирекцията за храноизносъ, да отпусне сѣщо необходимитѣ храни за изхранване на населението презъ зимата.

Г-да народни представители! Азъ апелирамъ за притичане на помощъ на това население, а така сѣщо моля почитаемо правителство да внесе въ идната сесия законопроектъ за задължителна застраховка срещу градушка, защото, както казахъ, нашето земеделско население още е недостатъчно съзнателно и даже нехайно въ това отношение. Азъ считамъ, че населението крайъ София, което е живата национална крепостъ на нашата столица и което даде най-храбритѣ войници презъ войнитѣ, които българскиятъ народъ води за своето национално обединение, заслужава тази подкрепа.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Разискванията сѣ приключени.

Има думата г-нъ министърътъ на земедѣлието.

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Г-да народни представители! Предложенитѣ законопроектъ, съ който искаме да се облекчи положението на градинари, цвѣтари и ягодари, прави на покое впечатление, че не засѣга всички останали сектори на земеделския трудъ. Искамъ да дамъ едно разяснение, че ние това правимъ, защото, съгласно правилата за застраховката на земеделскитѣ култури, земеделски стопани, сѣ изключение на градинари, цвѣтари и ягодари, иматъ възможностъ да направятъ застраховка на своитѣ култури, тъй като Българската земеделска и кооперативна банка не е предвидѣла тарифа за застраховката на такива интензивни култури — зеленчуци, цвѣта и ягоди.

Дветѣ градушки въ София и Плевенъ наложиха да обърнемъ особено внимание и да защитимъ силно пострадалитѣ градинари, цвѣтари и ягодари, още повече, че тѣ иматъ въ своитѣ стопанства стъкленни парници, които сѣ много силно пострадали. За да защитимъ тѣхния трудъ и да ги подпомогнемъ отчасти, правителството взема решение да прокараме този законопроектъ, който има временевъ характеръ. Колкото и да е желателно нашитѣ земеделецъ-стопанинѣ да правятъ застраховка на своитѣ култури, каквато застраховка ние му предлагаме чрезъ Българската земеделска и кооперативна банка, има много причини, по които той не я прави. Причина за това, уважаеми г-да народни представители, е не само невежеството и небрежността на земеделския стопанинъ; причина има и въ самитѣ застрахователни тарифи. Понеже много хора не застраховатъ своитѣ култури, тежестъта на

административнитѣ, на режийнитѣ разноски пада твърде силно върху онези, които сѣ застраховани. И по тази причина земеделскиятъ стопанинъ не може да придобне къмъ застраховка на полскитѣ си култури. Освенъ това, ние знаемъ бита на селото; ние всички познаваме земеделското стопанство не само въ селата, но и въ градоветѣ, защото 60% отъ нашитѣ градове се занимаватъ съ земедѣлие. Ние знаемъ, че не е само градушката, която носи бедствие на земеделския стопанинъ. Има наводнение, има суша, има много дъждъ, явяватъ се разни болести и неприятели на растенията и всичко туй поставя земеделския стопанинъ въ едно положение да не знае отъ кое най-напредъ трѣбва да се пазятъ. Земеделскиятъ стопанинъ страда сѣщо и отъ инфлация, отъ дефлация, отъ търговски сдѣлки, отъ конюнктурни печалби, отъ поскупването на царвудитѣ, и всичко това го кара да изумява и да се чуди отъ кое по-рано да се пазятъ. Поради това той пропуска възможноститѣ, които му дава Българската земеделска и кооперативна банка да застрахова полскитѣ си култури. Въ срѣдитѣ на правителството ние сме вече обсъдили въпроса и азъ съмъ изработилъ единъ законопроектъ за задължителна застраховка на нашитѣ земеделски култури. („Браво!“ Ръкоплѣскания) Заедно съ г-на министъра на финанситѣ презъ лѣтото ще имаме възможностъ по-спокойно да обсъдимъ този законопроектъ, да му дадемъ здрава постановка, за да можемъ да облекчимъ положението на земеделския стопанинъ и да дадемъ по-голяма сигурностъ на труда му. Защото, уважаеми г-да народни представители, нѣма да се намѣри българинъ отъ каквато и да е категория, каквато и професия да има, който да не желае да даде единъ приносъ, макаръ и малък, отъ себе си за защита на земеделския трудъ. Земеделскиятъ трудъ у насъ е началото и краятъ за бъдещото развитие на нацията и на стопанското доустройство на всички категории въ страната. Като взхождаме отъ тази точка зрение, азъ съмъ убеденъ, че презъ есенята ние ще можемъ съ единъ законопроектъ, който пълнощно ще уреди тая материя, да покриемъ и настоящия законопроектъ, който има временевъ характеръ.

Вие сами видѣхте какви поражения отъ градушка-стараха въ София. Софийцитѣ ги наричатъ голѣми поражения, а азъ като ги наблюдавамъ — счупени по нѣколко стѣкла въ една къща — виждамъ, че това не сѣ абсолютно никакви поражения въ сравнение съ онова, което става ежегодно на полето, въ земеделското стопанство. И именно отъ тѣзи малки поражения въ София, ние, интеллигентнитѣ, трѣбва да теглимъ едно заключение — че е необходимо да подсилимъ труда на нашия земеделецъ-стопанинъ. (Ръкоплѣскания)

По начало законопроектътъ предвиждаше малко по-широка защита на фѣзи, които сѣ предметъ на неговата защита, и затуй въ заглавието му се говори за обезщетение и за облекчение.

Следъ като въ Министерския съветъ сме премахнали обезщетението, сега ние ще трѣбва да измѣнимъ заглавието на законопроекта, въ смисълъ да остане само за облекчение на пострадалитѣ градинари, цвѣтари и ягодари, понеже обезщетение не сме въ състояние да направимъ. Ние, обаче, г-да народни представители, имаме решение да подпомогнемъ земеделскитѣ стопани, които сѣ пострадали, съ семена чрезъ Храноизноса и чрезъ Българската земеделска и кооперативна банка, а сѣщо и г-нъ министърътъ на вътрешнитѣ работи ще направи потребното, доколкото има възможностъ, понеже и неговиятъ фондъ за обществени бедствия е твърде много вече намаленъ, да се помогне на пострадалитѣ презъ тази година.

Общо взето, трѣбва да ви кажа, че презъ настоящата година дѣдо Господъ ни запази и досега имаме по-малко градушки въ сравнение съ други години. Градушката, която падна около София, ни обърна особено внимание, защото бѣше много силна и защото около София имаме твърде много интензивни култури: градинарски, цвѣтарски и ягодарски. Съ този законопроектъ ние действително ще внесемъ едно малко облекчение. Нѣкои го нарекоха голѣмо. Азъ го намирамъ не особено голѣмо, но и малкото е голѣмо, когато се дава при нужда. Съ него ще потикнемъ тия хора къмъ трудъ и въ бъдеще. Иначе, ако ние не се притечемъ на помощъ, градинаритѣ ще оставятъ земята, и нито стопанитѣ, които сѣ дали земята подъ наемъ ще получатъ вѣщо, нито държавата ще има приходи, нито обществото ще има произвежданията, които тѣ произвеждатъ. Ако ние сега ги окуражимъ съ този законопроектъ, тѣ ще си възстановятъ сега горе-долу стопанствата и ще живѣятъ съ надеждата да ги възстановятъ напълно въ бъдеще.

Ето защо азъ ви моля, г-да народни представители, да приемете настоящия законопроектъ, да стане той законъ, за да облекчимъ отчасти положението на пострадалиятъ и презъ есенята да направимъ нѣщо епохално за защита на труда на българския земеделецъ. (Ръкопляскания).

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Разискванията сѫ прекратени.

Гаврилъ Гроздановъ: Г-не министри! Азъ Ви моля да заемате Министерския съветъ съ въпроса и да се отпусне една сума, за да се помогне на това население, а Народното събрание въ идущата сесия ще одобри решението на Министерския съветъ за отпущане помощъ на това население.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ на първо четене законопроектъ за обезщетение и финансово облекчение на градинари, цвѣтари и ягодопроизводители, пострадали отъ природни стихии, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Моля, законопроектътъ, по спешностъ, да се приеме и на второ четене.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на земедѣлието предлага, законопроектътъ да се приеме по спешностъ и на второ четене. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата г-нъ докладчикътъ.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ“

за обезщетение и финансово облекчение на градинари, цвѣтари и ягодопроизводители, пострадали отъ природни стихии.

Чл. 1. Наемитъ на земитъ, собственостъ на държавата, общинитъ, училищата, читалищата и фондовитъ земи, както и тѣзи на общественитъ, благотворителнитъ, духовнитъ учреждения и частни лица, засадени или заети съ зеленчукови, цвѣтарски и ягодови култури, пострадали отъ природни стихии — наводнение, градушка и др. — се отсрочватъ за една година.

Независимо отъ това, наемитъ на сѣнитъ земи се намаляватъ съ 50%, ако добивътъ е пострадалъ отъ 40 до 75%, и съ 70%, ако добивътъ е пострадалъ повече отъ 75%. Така намаляваниятъ наемъ, обаче, не може да бѣде по-малкъ отъ 50 л. на декаръ.

Намаляването на наемитъ се извършва по списъци, съставени отъ комисия, въ съставъ: кметътъ или неговъ представител, единъ учител и представител на земеделско-стопанска задруга. Тѣзи списъци се одобряватъ отъ директора на областната земеделско-стопанска дирекция или неговъ замѣстникъ.

Възникналитъ спорове между комисиятъ и заинтересуванитъ лица се разрешаватъ отъ съответния околийски съдия, чието решение не подлежи на по-нататъшно обжалване.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на земедѣлието предлага, въ заглавието на закона думитъ „обезщетение и финансово“ да се заличатъ и заглавието да стане така: „Законъ за финансово облекчение на градинари, цвѣтари и ягодопроизводители, пострадали отъ природни стихии“.

Има второ предложение отъ народния представител г-нъ Иванъ Петровъ, който предлага, въ чл. 1, алинея първа, думитъ „частни лица“ да се заличатъ. Г-нъ министърътъ на земедѣлието не е съгласенъ съ това предложение.

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Г-да народни представители! Азъ моля да се съгласите да остане законопроектътъ така, както е, защото, ако не принудимъ наемодателитъ съ законъ да даде едно облекчение на тѣзи хора, които сѫ взели подъ наѣмъ 20-30 декара, тѣ ще си взематъ мотивитъ и ще си отидатъ, безъ да си уредятъ сѣткитъ, и наемодателитъ нѣма да могатъ да получатъ никакви суми. Затуй най-разумно ще бѣде и за двѣтѣ

страни, при липсата на какъвто и да е доходъ, да се даде облекчение. Да допустнемъ, че този имотъ бѣше работенъ отъ самия собственикъ и го убиеше градушката. Той щѣше повече да загуби. Та нека и той да направи едно малко подпомагане на тия хора, като получи 50% отъ наема.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя най-напредъ на гласуване предложението на г-на министра на земедѣлието относно заглавието, а именно думитъ „обезщетение и финансово“ да се заличатъ. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Г-нъ Иванъ Петровъ предлага, въ чл. 1, алинея първа, думитъ „частни лица“ да се заличатъ. Съ това предложение г-нъ министърътъ на земедѣлието не е съгласенъ.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Малцинство, Събранието не приема.

Които приематъ заглавието на законопроектъ съ приетото измѣнение и чл. 1, както се докладваха, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете чл. 2)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете чл. 3)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 4. Задълженията на пострадалиятъ повече отъ 40% градинари, цвѣтари и производители на ягоди къмъ частни лица или частни, обществени или държавни кредитни учреждения се отсрочватъ за една година, като за отсрочената година лихва върху задължението не се заплаща.“

Къмъ този членъ следъ думата „задълженията“ предлагамъ да се прибавятъ думитъ „по производството“. Съ това предложение е съгласенъ г-нъ министърътъ на земедѣлието.

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Азъ съмъ съгласенъ, за да се уясни по-добре текстътъ, да се каже „задълженията по производството на пострадалиятъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: По производството изобщо, или само по производството на пострадалия имотъ? Единъ стопанинъ може да има много имоти, но само единъ отъ тѣхъ да е пострадалъ.

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Азъ предлагамъ да се каже: „задълженията по производството на пострадалиятъ повече отъ 40%“. Вмѣкватъ се думитъ „по производството“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Но вие го тълкувате въ смисълъ, пострадалиятъ, на които е унищожено тѣлото производство.

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Да се прибавятъ само думитъ „по производството“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: По чл. 4 има направени две предложения. Първото предложение е на г-на докладчика, съ което е съгласенъ г-нъ министърътъ на земедѣлието, следъ думата „задълженията“ да се прибавятъ думитъ „по производството“. Значи, текстътъ да стане така: „задълженията по производството на пострадалиятъ повече отъ 40% градинари“ и пр. Това е първото предложение.

Второто предложение е отъ г-нъ Иванъ Петровъ въ смисълъ, думитъ „частни лица или частни, обществени или“ да се заличатъ. — Г-не министри, съгласни ли сте?

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Предоставямъ на г-да народнитъ представители.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Поставямъ на гласуване направенитъ предложения.

Първото предложение: следъ думитъ „задълженията“ да се вмѣкнатъ думитъ „по производството“.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

*) За текста на членовеѣ видѣть първото четене на законопроектъ на стр. 201.

Второто предложение е: въ чл. 4 думите „частни лица или частни, обществени или“, да се заличат.

Който приематъ това предложение на г-нъ Иванъ Петровъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието не приема.

Който приематъ чл. 4 съ приетата поправка, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете чл. 5)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законътъ е приетъ окончателно.

Минаваме на следната точка шеста отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за принудително отчуждаване на разни предприятия отъ обществена полза въ новоосвободенитъ земи.

Г-да народни представители! Предвидъ на това, че законопроектът е доста дълъгъ, моля да се съгласите да се прочетатъ само мотивитъ.

Който приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за принудително отчуждаване на разни предприятия отъ обществена полза въ новоосвободенитъ земи.

Г-да народни представители! Сега действащиятъ законъ за отчуждаване недвижими имоти за държавна и обществена полза отъ 1885 г. е недостатъченъ да разреши редица въпроси, които повото време постави въ връзка съ отчуждаването на частни блага за обществена полза. Затова, впрочемъ, едно множество отъ особени закони уреждатъ въ по-ново време различни материи отъ тази област. Законопроектътъ, който ви се предлага, цели да уреди също една неуредена отъ общия законъ материя по такива отчуждавания: касае се за отчуждаване на различни предприятия, като електроснабдителни, мелници, аптеки, дрогерии и пр. въ новоосвободенитъ презъ 1940—1941 години български земи. Въ различие отъ България, където обществениятъ капиталъ заема главно мѣсто въ всѣкакви предприятия съ общополесна целъ, въ държавитъ, подъ чиято властъ бѣха тѣзи наши земи, подобни предприятия сѣ били предимно въ частни ръце. Това не е съобразно съ стопанската система на нашата страна и съ възприетитъ у насъ начала за обществено уреждане на предприятията, които иматъ общополесенъ характеръ. Ето защо е необходимо да се предвиди единъ законъ, който да даде възможностъ за отчуждаването на такива предприятия въ полза на държавата, общинитъ или други обществени учреждения, като се спазватъ познатитъ начала за принудително отчуждаване на недвижими имоти за обществена полза: — отчуждаването да става по юрисдикционенъ пътъ срещу справедливо заплащане.

Законопроектътъ, който ви се предлага, урежда отчуждаване не само въ полза на общинитъ, но и на други служби на публичната властъ. Всѣки случай той ще ползува предимно общинитъ и службитъ по народното здраве; затова именно се внася отъ министъра на вътрешнитъ работи и народното здраве.

Като ви излагамъ горното, моля ви, г-да народни представители, да гласувате този законопроектъ.

Гр. София, 14 юлий 1941 г.

Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:

П. Д. Габровски

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за принудително отчуждаване на разни предприятия отъ обществена полза въ новоосвободенитъ земи.

Чл. 1. Държавата, общинитъ и различнитъ учреждения на публичната властъ могатъ да отчуждаватъ принудително въ новоосвободенитъ презъ 1940 и 1941 г. българскитъ земи всѣкакви предприятия — електроснабдителни мелници, аптеки, дрогерии и пр. — за които ще бѣде обявено, че сѣ отъ обществена полза.

Чл. 2. Обявяването на обществената полза става съ указъ по докладъ на съответния министъръ при предварително административно изследване за нуждата отъ пред-

приятието. Административното изследване се извършва отъ комисия, назначена отъ началника на заинтересуваното учреждение. При отчуждаване въ полза на общинитъ, протоколътъ на комисията трѣбва да се приеме отъ общинския съветъ.

Чл. 3. При извършването на административното изследване комисията оценява същевременно и стойността на предприятието. Следъ обнародването на указа за обявяването на обществената полза, заинтересуваното учреждение предава на стопанина на предприятието цената, определена отъ комисията. Ако до три дни отъ съобщението стопанинътъ на предприятието приеме предложениата му цена, принудителното отчуждене се счита за приключено и се съставя протоколъ за постигнатото споразумение по цената, който се подписва отъ представителя на учреждението и стопанина. Протоколътъ се обгербва на общо основание; герботъ се заплаща отъ стопанина на отчужденото предприятие.

Чл. 4. Когато не се постигне съглашение по чл. 3, принудителното отчуждаване и оценката се постановяватъ отъ една областна административна юрисдикция, въ съставъ: членъ на областния съдъ, посоченъ отъ Министерството на правосъдието, областенъ инспекторъ и секретарътъ на областта.

Преписката на отчуждаването се изпраща на юрисдикцията, следъ като бѣдатъ изпълнени членове 2 и 3. Юрисдикцията насрочва първо по дѣлото заседание най-късно въ три дни отъ постановяването на преписката, като призовава заинтересуваното учреждение и стопанина на предприятието. Неявяването на редовно призованитъ, съгласно закона за гражданското съдопроизводство, страни е причина за отлагане на дѣлото. Въ първото по дѣлото заседание юрисдикцията назначава едно или повече вещи лица, възнаграждението за които се заплаща отъ стопанина на предприятието. Вещитъ лица даватъ мисие за цената на предприятието въ второ заседание по дѣлото, което се насрочва веднага за не по-късно отъ 15 дни. Въ второто заседание юрисдикцията постановява отчуждението, щомъ формитъ за него сѣ спазени, и определя цената на отчужденото предприятие.

Решението на юрисдикцията подлежи на обжалване по касационенъ редъ предъ Върховния административенъ съдъ, въ месеченъ срокъ отъ съобщението, чрезъ юрисдикцията. Указътъ за обявяването на обществената полза (чл. 2) не подлежи на предварително отдѣлно обжалване.

Решението на юрисдикцията е окончателно по същество и подлежи на принудително административно изпълнение отъ съответното учреждение.

Чл. 5. Плащането на цената на едно принудително отчуждено предприятие става така: 20% при завладяването му, а остатъка — въ 8 години по 10% годишно, при 5% лихва.

Чл. 6. Заинтересуваното учреждение и стопанинътъ на предприятието могатъ да се спогаждатъ въ всѣко време отъ започване на юрисдикционното производство (чл. 4) до окончателното изплащане на отчужденото предприятие.

Спогодбитъ по този членъ се одобряватъ отъ надлежния министъръ при мотивиранъ докладъ на началника на заинтересуваното учреждение. За общинитъ се спазва общиятъ редъ за спогаждане.

Чл. 7. Заинтересуваното учреждение може да се откаже отъ принудителното отчуждаване въ всѣко време, включително и следъ произнасянето на юрисдикцията. Отказътъ става съ заповѣдъ на съответния министъръ. Въ този случай цѣлото производство се обезсилва по силата на закона.

Чл. 8. Решението на юрисдикцията за отчуждаването (чл. 4), протоколътъ за постигнатото съглашение (чл. 3) или спогодбата (чл. 6) подлежатъ на вписване въ нотариалнитъ книги на общо основание.

Чл. 9. Правилата на чл. 20 и следващитъ отъ закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза отъ 1885 г., относно правата на трети лица върху предприятието, се приспособяватъ и при отчуждаванията по този законъ.

Чл. 10. Следъ обявяване на обществена полза (чл. 2) стопанинътъ на отчужденото предприятие не може да предприема никакви работи, които биха влошили предприятието или биха поскъпили цената му. За умишлено влошаване на предприятията наказанието е тъмниченъ затворъ, а предпазването му поскъпване не се взема подъ внимание при изчисляване на цената му.

Чл. 11. Този законъ има действие до 31 декемврий 1942 г., като започнатитъ до тази дата производства по него подлежатъ на довършване и следъ същата дата).

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване.

Който приемат на първо четене законопроекта за принудително отчуждаване на разни предприятия от обществена полза в новоосвободените земи, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министър Петър Габровски: Моля, по спешност, законопроекта да се приеме и на второ четене.

Председателстващ Димитър Пешев: Г-н министърът на вътрешните работи и народното здраве предлага да се приеме, по спешност, законопроекта и на второ четене.

Който приемат това предложение, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчик Дочо Христов: (Чете)

ЗАКОНЪТ

за принудително отчуждаване на разни предприятия от обществена полза в новоосвободените земи.

Чл. 1. Държавата, общините и различните учреждения на публичната власт могат да отчуждават принудително в новоосвободените през 1940 и 1941 г. българските земи всякакви предприятия — електроснабдителни мелници, аптеки, дрогерии и пр. — за които ще бъде обявено, че са от обществена полза.*

Председателстващ Димитър Пешев: Няма ли някоя грешка в текста? На третия ред в чл. 1 не трябва ли да се каже „български“, а не „българските“, съ члена.

Министър Петър Габровски: Естествено, трябва да бъде „български“. Това е печатна грешка.

Председателстващ Димитър Пешев: Значи, ще падне членът.

Докладчик Дочо Христов: Освен това, думата „новоосвободените“ напълно става „освободените“.

Председателстващ Димитър Пешев: Г-да народни представители! В текста на чл. 1 г-н министърът на вътрешните работи и народното здраве предлага да се поправят някои печатни грешки. Първо, думата „новоосвободените“ да се замени с „освободените“, защото така е по-правилно да се каже. Второ, вместо „българските“, да се каже „български“.

Който приемат заглавието и чл. 1 на законопроекта с предложените поправки, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Дочо Христов: (Чете чл. 2)

Председателстващ Димитър Пешев: Който приемат чл. 2, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Дочо Христов: (Чете чл. 3)

Председателстващ Димитър Пешев: Който приемат чл. 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Дочо Христов: (Чете чл. 4)

Председателстващ Димитър Пешев: Който приемат чл. 4, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Дочо Христов: (Чете чл. 5)

Председателстващ Димитър Пешев: Който приемат чл. 5, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Дочо Христов: (Чете чл. 6)

Председателстващ Димитър Пешев: Който приемат чл. 6, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Дочо Христов: (Чете чл. 7)

Председателстващ Димитър Пешев: Който приемат чл. 7, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Дочо Христов: (Чете чл. 8)

Председателстващ Димитър Пешев: Който приемат чл. 8, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Дочо Христов: (Чете чл. 9)

Председателстващ Димитър Пешев: Който приемат чл. 9, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Дочо Христов: (Чете чл. 10)

Председателстващ Димитър Пешев: Който приемат чл. 10, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Дочо Христов: (Чете чл. 11)

Председателстващ Димитър Пешев: Който приемат чл. 11, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектът е приет окончателно.

Минаваме на следната точка седма от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за създаване на Русенска област.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчик Дочо Христов: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за създаване на Русенска област.

Г-да народни представители! За по-добро управление на околните: Българска, Разградска, Исперихска, Кубратска, Акълъларска, Тутраканска и Силистренска, необходимо е тя да се обособят в отделна област с селалице на областта гр. Русе.

Като ви излагам горното, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и гласувате този законопроект. Гр. София, 14 юлий 1941 г.

Министър на вътрешните работи и народното здраве:
П. Д. Габровски

ЗАКОНОПРОЕКТЪТ

за създаване на Русенска област.

Член единствен. Околните: Акълъларска, Българска, Исперихска, Кубратска, Разградска, Русенска, Силистренска и Тутраканска се отделят от Шуменска област и се обособяват в отделна област с център гр. Русе.

Председателстващ Димитър Пешев: Има думата народният представител г-н Борис Попов.

Борис Попов: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Внеса е законопроект за създаване на нова област — Русенска. По мотивите, които съпровождат законопроекта за създаването на тази област, аз нищо не мога да кажа. Напротив, поздравявам правителството, че най-после, след толкова години, се възстановява една правда, като се създава Русенска област, която през 1934 г. не беше предвидена, така както не беше предвидена и Варненска област. Съ указа за свеждане окръжия в области от 1934 г. се отнеха правата на двата най-големи наши градове, след София и Пловдив, а именно Варна и Русе, като бивши центрове на окръзи. Тъ останали като обикновени околийски центрове. Гражданите на градовете Варна и Русе в продължение на 7 години постоянно са изтъквали необходимостта от създаване на административни области с центрове в тия два града. В течение на 7 години те са получавали ред обещания, че ще се изправи неправдата, която им се напесе в 1934 г.

* За текста на членовете вижте първото четене на законопроекта на стр. 206.

Нъшо повече, уважаеми г-да народни представители! миналата година при гласуване на извънредния бюджет в бюджетарната комисия и тукъ, в пленума, се прие единодушно да се предвиди кредитът за двама нови областни директори. Когато нашият уважаемъ колега Гето Кръстевъ запита г-на министра на вътрешните работи за какво се отнасят тия кредити, г-нъ министърътъ на вътрешните работи бѣше любезенъ да потвърди, че естествено е, когато ще се създадатъ области, най-напредъ ще се създадатъ Русенска и Варненска области. Такова бѣше впечатлението на всички г-да народни представители отъ декларацията на г-на министра на вътрешните работи. Гласуваниятъ кредитъ за двама областни директори на разположение на г-на министра на вътрешните работи тази година се подсили съ кредитъ за помощенъ персоналъ за тия двама областни директори. И азъ смѣтамъ, че членоветъ на бюджетарната комисия и вие, г-да народни представители тукъ, в пленума, гласувахте кредититъ за двама областни директори и допълнително за помощния тѣхенъ персоналъ съ убеждението, че тѣ ще бждатъ за варненския и русенския областни директори, като изключимъ тримата директори за новитѣ земи. На запитването на г-нъ Сирко Станчевъ, дали се отнася това увеличение на кредита за Русе и Варна, нищо не се каза. Следователно, подготовката въ финансово отношение за създаването на тия две нови области е направена, кредити сж гласувани.

Сега азъ смѣтамъ, че съ представения ми законопроектъ е направена една грѣшка, като се предлага създаването само на една област — Русенската — а не се предлага създаването и на Варненска областъ.

Г-да народни представители! Варна е третият по голѣмина градъ въ България и има всичко основание да претендира да бѣде центъръ на областъ. Всички аргументи говорятъ въ полза на това, особено пъкъ следъ като се освободи Добруджа и следъ като къмъ Шуменската областъ се присъединиха околнитѣ Добричка, Балчикска и Каспийска, поради което тя стана извънредно голѣма областъ. Добричъ е единъ също така голѣмъ градъ и не може неговото население да минава презъ Варна, за да отива въ другъ областенъ административенъ центъръ. Ние нѣмаме нищо противъ да си остане и Шуменската областъ, но всѣка областъ трѣбва да получи своитѣ околии.

Г-да народни представители! Както казахъ, Шуменската областъ е една отъ най-голѣмитѣ области въ България. Тя има население повече отъ 1.500.000 души. Ако тя се раздѣли на три, всѣка отъ новитѣ области ще има по 500.000 жители. Нека се знае, че Бургаската областъ има 300—350 хиляди жители. Следователно, и да се създаде и Варненска областъ, Шуменската областъ ще има много повече жители, отколкото нѣкои отъ сега съществуващитѣ области.

Ето защо азъ, ви моля, уважаеми г-да народни представители, за да възтържествува правдата, да се даде правото и на гр. Варна, който е единъ културенъ центъръ и отъ който културата се пренася и въ новоосвободена Добруджа. За да се даде възможностъ да продължава да се развива гр. Варна, за да се даде възможностъ и на консулското тѣло, тамъ да бѣде постоянно въ допиръ съ висшата административна властъ, съ правителството — значи, презъ областенъ директоръ — азъ ви моля да се съгласите да се създаде и Варненска областъ. По този начинъ, както казахъ, ще възтържествува правдата и най-после варненското гражданство ще получи онова, за което тѣй много е чакало.

Азъ се надѣвамъ, че правителството ще даде своето съгласие за създаване на Варненска областъ, още повече когато кредититъ сж налице. Азъ моля и васъ, уважаеми г-да народни представители, да гласувате за моето предложение, тъй като каузата на гр. Варна на всички ви е известна и вѣрвамъ, че ще я подкрепите. (Ржкоплѣскания)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Маринъ Тютюнджиевъ.

Маринъ Тютюнджиевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Отъ освобождението ни до 1934 г. въ североизточния край на България съществуваша тритѣ окрѣга: Русенска, Шуменска и Варненска. Въ 1934 г., поради това, че се възприе една нова система на административно дѣление, отъ тия три окрѣга се образуваша една административна областъ. Тогава ние, шуменци, не искаме градоветъ Русе и Варна да бждатъ присъединени къмъ Шуменска областъ. Това се наложи поради новата система

на административно дѣление. Но Шуменъ бѣше и е естествениятъ центъръ на тия три окрѣга. Географски той е идеалниятъ центъръ на тия окрѣзи, затова бѣше избранъ за центъръ на административната областъ.

Следъ освобождението на Добруджа Шуменската областъ наистина стана твърде голѣма. Дотогава тя имаше единъ милионъ население, а заедно съ новоосвободена Добруджа населението достигна и надмина 1.300.000 души. Администрирането на тази областъ ставаше трудно и затова правителството е намѣрило за добре да отдѣли нѣкои отъ околнитѣ въ северната частъ на Шуменска областъ, за да образува Русенска областъ. Ние се раздѣляме съ тия околии, които съгласно новия проектъ ще образуватъ Русенската областъ, безъ вражда и безъ неприятни чувства. (Нѣкои народни представители ржкоплѣскаха)

Еню Клятевъ: Браво!

Маринъ Тютюнджиевъ: Нуждата наложи създаването на тази нова областъ и ние посрѣщаме съ радостъ това отдѣляне. (Ржкоплѣскания) Азъ, обаче, съмъ изненаданъ отъ претенциитъ на нашитѣ приятели отъ Варна, които искатъ и Варна да се отдѣли томе въ отдѣлна областъ. Ние нѣмаме никакви враждебни чувства къмъ варненци. Азъ нѣмамъ желанието да ви давамъ нова сцена на борба между два града, на каквато присѣстнувахте тукъ преди нѣколко месеци, но казвамъ: азъ съмъ изненаданъ отъ претенциитъ на варненци да се обособи и Варна въ отдѣлна областъ.

И този въпросъ не може да бѣде разрешенъ инцидентно. Ако отдѣлянето на едно село отъ една община и прехвърлянето му къмъ друга община не става така набързо, съ едно драване на перото, а се предвижда да се извърши референдумъ между населението и да се направи основно проучване отъ околийския управител на условията и на нуждитъ на селото, което се прехвърля, и на общината, където ще стане прехвърлянето, може ли сега така инцидентно, съ единъ вотъ, неочаквано дори и за самото правителство, което има свое схващане за административното дѣлене и за управлението на страната, да разрешаваме такъвъ голѣмъ въпросъ? Азъ разбирамъ да се повдига въпросъ за раздѣлянето и на останалата частъ отъ Шуменската областъ, за да се образува Варненска областъ, ако се прави новото административно дѣлене на страната. Вие имате Плевенската областъ, въ която влиза бившиятъ Търновски окрѣгъ, съ 6 околии, твърде много отдалечени отъ гр. Плевенъ. Ако решите да отдѣлите бившия Търновски окрѣгъ въ отдѣлна областъ, ако решите да отдѣлите частъ отъ Старозагорската областъ, за да образувате Хасковска областъ, ако решите да отдѣлите частъ отъ Врачанската областъ, за да образувате Вилинска областъ, това може да стане само при едно ново административно дѣлене на България. Тогава съ радостъ и удоволствие ще приемемъ да се отдѣли частъ отъ Шуменската областъ, за да се образува Варненска областъ. Но когато всички други области сж оставени въ она видъ, въ който бѣха създадени при новото административно дѣлене въ 1934 г., съвършено неоснователно и неправилно е да раздѣляте Шуменската областъ.

Шуменъ е естествениятъ географски центъръ на областта. Отъ Шуменъ до крайния пунктъ, гара Харманъ, на румѣнската граница има 130 км., до Балчикъ — 138 км., до Варна — 90 км., до Попово — 110 км., до Омуртагъ — 80 км. и пр.

Симеонъ Андреевъ: Не сж вѣрни сведенията Ви.

Маринъ Тютюнджиевъ: Напълно вѣрни сж. Географията е по-силна отъ всѣкакви други приказки.

Симеонъ Андреевъ: Отъ Шуменъ до Балчикъ сж 170 км., а не 138 км.

Маринъ Тютюнджиевъ: При това положение не може и дума да става за раздѣлянето на Шуменската областъ. Нека дойде времето за новото административно дѣлене, за което г-нъ министърътъ на вътрешните работи направи декларация, че се изготвя съответниятъ законопроектъ, и ние ще видимъ на какви принципи и на каква база ще бѣде поставено то и ще приемемъ съдбата на Шуменската областъ такава, каквато ще бѣде, съгласно новитѣ принципи на административното дѣлене. Но докато днесъ остава въ сила общиятъ принципъ, който е наложилъ об-

разуването на областите през 1934 г. по отношение на всички области, съвършено неуместно и несповременно е да се повдига въпросът за разделяне на Шуменската област на три части, а не на две, както е според внесенния законопроект.

Прочее, г-да народни представители, аз моля да смятате, че не е уместно днес инцидентно, случайно, по едно настроение само, с един замах да решавате един въпрос, който засяга основните принципи на административното дѣленie на страната, принципи които сѫ установени за цялата страна, които не могат да бъдат нарушавани така случайно. Когато дойде времето, както казахъ, да се проведе ново административно дѣленie на страната, тогава ние, шуменци, ще се раздѣляме приятелски и братски съ Варна, но безъ всякакви чувства на вражда и на ненависть.

Моля ви да приемете законопроекта такъвъ, какъвто е предложитъ отъ г-на министра на вътрешните работи. (Ръкоплѣскания)

Председателстващъ Димитър Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Георги Кендеровъ.

Георги Кендеровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Не изхождамъ нито отъ една, нито отъ другата област, за да бъда маркиранъ като заинтересуванъ. Ще дамъ своето мнение като скромнъ служителъ въ министерството на администрацията.

Когато се създава единъ административенъ центъръ, търсятъ се известни обективни причини за неговото създаване. Пие съсъ сезирамъ сѫ единъ законопроектъ за учредимъ отделна Русенска област. Съображенията сѫ изложени, мотивитъ сѫ: за по-добро управление на областта. Смятатъ тѣзи съображения сѫ универсални и по отношение престелитата на гр. Варна. Баянчикъ отстои на едно разстояние повече отъ 170 км. отъ Шуменъ.

Мариянъ Тютюнлиевъ: Не е първо — 138 км. сѫ.

Георги Кендеровъ: Най-после цифрата на километритъ може да се грижи въ известнъ процентъ, но разстоянието, по-малкото на картата, ни убеждава, че колкото Русе има основание да стане област, толкова и съображенията за Варна да стане област сѫ основателни. (Ръкоплѣскания отъ някои народни представители) Даже нѣкои повече: всички вие знаете, че Варна е царицата на Чернъ-море. Тамъ идва и чуждестраненъ свѣтъ — което е единъ аргументъ въ повече за създаването на Варненска област. Независимо отъ това, г-да народни представители, при разискванията по бюджета на държавата, като се е взело подъ съображение, че тежкенията на тѣзи краища на България ще бъдатъ удовлетворени, гласуванъ е на разноложие на Министерския съветъ кредитъ и за двѣма областни директори, като се е имало предвидъ, че единиятъ ще бъде за Русе, другиятъ за Варна. Сега въ този моментъ неоправдано се дава приоритетъ на Русе предъ Варна. Това е моето схващане.

Ето защо азъ ви моля да се съгласите съ предложението, което е поднесано отъ една голѣма частъ народни представители. Моля и г-на министра на вътрешните работи и г-на министър-председателя да се съгласятъ и тѣ да не оставяме въ едно положение на скръбъ и не, ами на унижение жителитъ на бившия варненски окръгъ. Нека тѣ бъдатъ третирани еднакво, както се третира и населението отъ бившия русенски окръгъ. (Ръкоплѣскания отъ някои народни представители)

Председателстващъ Димитър Пешевъ: Разискванията сѫ приключени. Има думата министърътъ на вътрешните работи и народното здраве.

Министъръ Петъръ Габровски: Уважаеми г-да народни представители! Раздѣлянето на нашата страна по области, по-специално определянето сѣдалищата на тѣзи области, е единъ споренъ въпросъ, който съществува отъ момента на създаването на областитъ презъ 1934 г. Вече 7-8 години съществува този споренъ въпросъ. Спорътъ не е стихналъ за много краища на България. Този въпросъ не се разрешава и съ законопроекта, който внесохъ и който разглеждате сега. Както съмъ казвалъ и при други случаи, презъ есенната сесия парадното представителство ще бъде сезирано съ единъ законопроектъ за обща администрация и за административното дѣленie на страната. Чрезъ този законопроектъ всички болни въпроси отъ административното дѣленie ще бъдатъ разрешени по радика-

ленъ начинъ. Опитътъ, който имаме отъ последнитъ 7 години, и измѣненитъ граници на нашето отчество ни даватъ всичката възможностъ за едно радикално разрешение на този въпросъ.

Въпросътъ не е само къде да бъде сѣдалището на тази или онази област. Съществуватъ и редъ други въпроси, единъ отъ които е, напримеръ, и въпросътъ за София. Въ административно отношение кой е шефътъ, кое е отговорното лице, което се грижи за този 400-хиляденъ градъ, освенъ кмета? Градъ София не влиза въ Софийската област, той не е подъ ведомството на софийския областенъ директоръ, нито на софийския околийски управителъ. София като центъръ, като населено мѣсто въ нашата страна при сегашното административно дѣленie е поставена вънъ отъ областта. За София пѣма администраторъ, който да се грижи за упражняването на ония функции, каквито виждаме да се упражняватъ въ другитъ населени мѣста.

По не е въпросъ само за София. Сѣмщото може да се каже и за Пловдивъ, за Варна и за другитъ голѣми градове въ нашата страна. Искамъ да подчертая, че голѣмитъ градове на България, благодарение на тѣхното бързо разрастване и на увеличението на тѣхнитъ нужди, при административното дѣленie на страната трѣбва да представляватъ и специални обекти. Тѣзи градове иматъ специални нужди въ административно отношение и тѣя нужди трѣбва да бъдатъ задоволени. Това ще бъде една отъ целитъ на законопроекта за общата администрация и новото административно дѣленie.

Симеонъ Андреевъ: Нека и Русе да остане за тогава.

Министъръ Петъръ Габровски: Ще ви кажа. Ето, сега това е въпросътъ: кой ти извади оного — братъ ми! Като не може въ този моментъ и Варна да стане област, искате непременно и Русе да не стане област! Сега Шуменска област сѫ толкова много околни и при тѣзи голѣми пробыма, които съществуватъ за Добруджа, не може да се управлява добре, а вие искате да я оставимъ да продължава да пъшка при това ненормално положение!

Г-да народни представители! Понеже сега не се урежда положението на градъ Варна и на някои други голѣми градове, не значи че не трѣбва да се уреди и положението на градъ Русе. Ако народното представителство смята, че трѣбва съ единъ замахъ да отвори една нова рана, като разреши и варненския въпросъ — който може да остане да бъде разрешенъ наеснь, когато ще имаме радикално разрешение на всички такива въпроси, но който, ако бъде разрешенъ сега, ще имаме единъ трѣпъ тамъ — тогава азъ ще се видя принуденъ да оттегля законопроекта за създаването на Русенска област и ще оставимъ населението тамъ да продължава да пъшка.

Г-да народни представители! Ония отъ васъ, които се смятатъ засегнати, които се явяватъ като експоненти на нуждитъ на Варна и искатъ на нѣка цена да бъде разрешенъ въпросътъ за Варненската област въ този моментъ, видѣха моето старание при прокарването на извънредния бюджетъ да се предвиди персоналъ за нови области. Моята идея е, при първа възможностъ да се даде пълно раз-
решение на въпроса за административното дѣленie, и да откриемъ тѣя области, безъ да чакаме новия бюджетъ.

Следователно, моята грижа и добросъвестностъ сѫ налице. Недейте сега само заради туй, защото не може въпросътъ да се реши пълно, да настоявате да не го вземемъ и за градъ Русе. Азъ бихъ помолилъ господата да не настояватъ за своето предложение за създаване въ този моментъ и на отделна Варненска област, а да се съгласятъ съ предложения законопроектъ така, както е внесенъ, и да изчакаме есенната сесия, когато въпросътъ ще намѣри своето окончателно разрешение. (Ръкоплѣскания)

Председателстващъ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Който приематъ на първо четене законопроекта за създаване на Русенска област, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събраието приема. (Ръкоплѣскания).

Министъръ Петъръ Габровски: Моля, спешностъ.

Председателстващъ Димитър Пешевъ: Г-нъ министърътъ на вътрешните работи предлага да се даде спешностъ на законопроекта. Който почематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събраието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчик Дочо Христовъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за създаване на Русенска област.

Членъ единственъ. Околинѣ: Акъдънларска, Бѣленска, Исперихска, Кубратска, Разградска, Русенска, Силистренска и Тутраканска се отдѣлятъ отъ Шуменска областъ и се обособяватъ въ отдѣлна областъ съ центъръ гр. Русе.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: По членъ единственъ е постъпило писмено предложение отъ народни представители Борисъ Поповъ, Симеонъ Андреевъ, Георги Свинаровъ и др., ксѣто предлагатъ, къмъ членъ единственъ да се прибави нова алинея съ следния текстъ: (Чете) „Да се отдѣлятъ околинѣ: Касъмьска, Балчишка, Добричка, Варненска, Провадийска и Куртбунарска въ отдѣлна областъ съ центъръ Варна“.

Има думата г-нъ Симеонъ Андреевъ.

Симеонъ Андреевъ: Г-да народни представители! Ние сме направили това предложение съ огледъ на внесенія законопроектъ и при обещанието предъ делегация на г-на министра на вътрешнитѣ работи още презъ зимата, че когато се решава въпросътъ за Русе, ще се разреши и въпросътъ за Варна. Сега, обаче, ние виждаме, че се разрешава само въпросътъ за Русе. Ние, като народни представители отъ Варненския край, знаемъ положението тамъ, а също така и положението въ невоосвободена Добруджа. Азъ бѣхъ преди десетина дни на обиколка изъ Добруджа по моя работа и видѣхъ положението тамъ и желанието на добруджанци, които очакватъ да почувствуватъ българската властъ по-близко до себе си. Сега тѣ сѣ безъ народни представители, никой не ги посещава, а и администрацията не може да имъ бѣде на помощъ, защото е хного отдалечена.

Видѣйки това положение, ние намираме, че е една необходимостъ за Варна да стане центъръ на областъ. Депутатитѣ отъ този градъ не участвуватъ вече въ Парламента, понеже сѣ избрали отъ лѣвицата, но ние знаемъ, че този градъ като индустриаленъ, културенъ центъръ, центъръ на търговия и индустрия, трѣбва да стане и административенъ центъръ, който да бѣде по-близко до новоосвободенитѣ земи, за да можемъ да приобщимъ и тѣзи хора къмъ новия режимъ — за което се говорѣ и днесъ въ заседание на болшинството.

По тѣзи съображения азъ настоявамъ за предложението, моля г-на министра на вътрешнитѣ работи и васъ, г-да народни представители, да се съгласите да го гласувате, като Варна се отдѣли за центъръ на една малка областъ съ околии: Касъмьска, Балчишка, Добричка, Варненска, Провадийска и евентуално Куртбунарска. Това е нашето предложение, което ви моля да гласувате.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Тодоръ Кожухаровъ.

Тодоръ Кожухаровъ: Г-да народни представители! Въпросътъ за административното дѣлене на страната винаги е предизвиквалъ бурни дебати въ Народното събрание. Отдавна чакаме поволъ, за да изкажемъ нѣколко принципиални критики по този въпросъ.

На 19 май 1934 г., въ разрѣзъ съ жизненитѣ интереси на голѣми населени центрове, въ разрѣзъ съ интереситѣ на населението, се направи една административна реформа, която отъ никакво гледище не издържа критика. Спрямо националната култура бѣше истински атентатъ, че градове като Русе, Варна, Видинъ, а даже и Търново, създадени по традиция като наши културни и национални центрове, бѣха разжалвани въ околийски центрове. Азъ не мога да разбера защо толкова се упорствува у насъ, защо тъй дълго и много трѣбва да зрѣятъ въпроситѣ, докато презрѣятъ, съ рискъ даже да се създава недоволство въ известни сръди. Ако най-после застанемъ на принципиално гледище и се каже: г-да, чакайте, не се знайтъ още окончателнитѣ граници на България, когато тѣ бждатъ установени, ще бѣде направено ново административно разпредѣлене и пр. и пр. — най-после това го разбирамъ.

Министъръ Петъръ Габровски: Азъ тъкмо това казахъ.

Тодоръ Кожухаровъ: Защо сега се изтъква това инцидентно предложение? Въ такъвъ случай трѣбва да бждете справедливи. Азъ вѣляга съмъ билъ на мнение, че Русе

трѣбва да бѣде областенъ градъ. Русе е единъ градъ, който бѣше столица на Митхадъ паша, който бѣше най-големиятъ центъръ въ Северна България, когато София бѣше едно село.

Божилъ Прациловъ: (Ржкоплѣска)

Тодоръ Кожухаровъ: Така бѣше. Този градъ въ никой случай не трѣбваше да бѣде разжалванъ. Погледнете, какво правятъ нашитѣ съседи румѣнитѣ, които искатъ по брѣговетѣ на Дунава да конкуриратъ въ всѣко отношение съ насъ. Тѣ създадоха образцови градове по Дунава, а ние, които имаме създадени такива градове отъ старо време, искаме да ги унищожимъ.

Дойде по едно време откъсването на Добруджа отъ България. Русе и Варна се лишиха отъ своя хинтерландъ. Но все пакъ Русе продължаваше да бѣде окръженъ градъ. Сега, когато Добруджа влѣзе въ предѣлитѣ на България, когато искате да възстановите едно право, което никой не отрича на градъ Русе, за което азъ ще гласувамъ съ две рѣже, защо не погледнете по сѣщия начинъ и на Варна? Варна е третиятъ градъ на България.

Симеонъ Андреевъ: (Ржкоплѣска)

Тодоръ Кожухаровъ: Раснипахме се да разправяме за тази царица на Черно-море — единъ градъ, който остана безъ хинтерландъ. Вие знаете, че дѣли 20 години се мѣчимъ да го поддържаме съ инъекции въ стопанско отношение, че панаири, че не знаемъ какво си, да го направимъ курортенъ градъ и т. н. Сега се връща хинтерландътъ. Разумно ли е, целесъобразно ли е, полезно ли е да караме хората отъ Добричъ, Балчикъ и Каварна да ходятъ да се оправятъ въ Шуменъ?

Че Варна е гордостта на България! Преди 2-3 години сѣ една малка компания имашъ случаи да отида съ паракходъ въ Цариградъ. Стояхме въ Цариградъ 3-4 дни и се върнахме обратно въ Варна. Когато се върнахъ въ Варна отъ тази голѣма ориенталска клоака, която се нарича Цариградъ, и стѣпихъ на брѣга при Варна, почувствувахъ, че съмъ въ една културна държава и почувствахъ гордостъ, че съмъ български гражданинъ. Варна е единъ градъ, отъ който дѣша култура, свежестъ, хигиена и красота, единъ градъ, който има интелигенция, която може да се мѣри по културно равнище съ софийската, единъ градъ, който, съ една дума, е честъ за нашата страна, съ търговска академия и т. н. Ами тамъ не идватъ ли видни чужденци, не идватъ ли чужди параходи, предъ които трѣбва да бѣде представена сѣ дѣля си авторитетъ българската властъ? Не е ли варненското пристанище окото на България къмъ северо-изтокъ? Какви мотиви можете да имате вие, за да не възстановите правото на Варна, шомъ като възстановявате правото на гр. Русе? Азъ даже съмъ тамъ, че е обидно да се аргументирамъ повече.

Затова азъ съ всичкитѣ си сили поддържамъ предложението да се възстанови Русенската областъ, но да се възстанови и Варненската областъ, за да извършимъ единъ актъ на справедливостъ. Това нѣма по никакъвъ начинъ да затрудни останалитѣ въпроси отъ административното дѣлене на България. Но другитѣ граници не били окончателно опредѣлени! Добре, ще бждатъ опредѣлени. Но кога — това никой не може да каже. Какво ни прѣчи да си направимъ по-късно разпредѣленето на другитѣ области на България, като сме направили вече такава за Варна и Русе? Това е единъ отдѣленъ въпросъ.

Въ този редъ на мисли нека кажемъ нѣколко думи и за нашата стара Видинска твърдина. Защо бѣше необходимо да бѣде наскърбяванъ този градъ, който е поставенъ тамъ, на толкова важенъ пунктъ? Ами че Видинъ е единъ важенъ пунктъ на българщината! Ние постоянно сме се оплаквали отъ известни прояви на Северозападна България, специално въ околноститѣ на Видинъ. Ами че кжде другде българската властъ трѣбва да бѣде представена въ пълната си организация, въ пълния си авторитетъ, съ всичката си сила, ако не въ Видинъ? Ние не само че го разжалвахме, като му отнехме окръга, но като отидете въ Видинъ, ще видите, че той е единъ отъ най-заемаренитѣ български градове. Докато всички останали градове въ продължение на 20 години направиха грамадни успѣхи въ своето благоустройство и ние днесъ се гордѣемъ съ тяхъ, нашитѣ Видинъ, който е лишень отъ окръга си, остава тамъ, кжде то бѣше, и тепърва сега сме се загрижили, какъ да го спасяваме отъ пристѣпнитѣ на Дунава, който всѣки день го застрашава. Изобщо азъ съмъ убеденъ, че въпросътъ за Видинъ е единъ актуаленъ въпросъ.

Азъ поддържамъ, г-не председателю, предложението за Варна.

Председателстващ Димитър Пешев: Г-да народни представители! Понеже часът е 8, моля да се съгласите заседанието да се продължи до изчерпването на дневния ред. Който приема това предложение, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Съ предложението на г-н Борис Попов, Симеон Андреев, Георги Свиначков и пр. г-н министърът на вътрешните работи не е съгласен. Ще поставя най-напред на гласуване това предложение. Който приема предложението на Борис Попов, Симеон Андреев и Георги Свиначков и пр., съ което предложение г-н министърът на вътрешните работи не е съгласен, моля, да вдигне ръка. Малцинство, Събранието не приема.

Който приема заглавието и член единствен на законопроекта, както се докладва, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектът е приет окончателно. (Някои народни представители ржкопляскаха)

Минаваме на точка осма от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за допълнение на закона за военните сили.

Има думата докладчикът г-н д-р Иван Вазов.

Докладчик д-р Иван Вазов: (От трибуната) Г-да народни представители! Комисията по Министерството на войната в няколко заседания подред разгледа четирите законопроекта по Министерството на войната, които вие присхте на първо четене. Във заседанията на комисията, на които присъстваха не само членовете ѝ, но също тъй и мнозина други депутати, бяха разглеждани обстойно и четирите законопроекта. Комисията, съзнавайки историческите времена, които преживяваме, схващайки големите задачи, които са възложени на родната армия, и констатирайки високия дух в нея, намъри, че трябва да станат изяснени малки измънения въ закона, съ които е съгласен и г-н министърът на войната. (Чете)

„ЗАКОНЪ

за допълнение на закона за военните сили.

Параграф единствен. След чл. 214 се прибавят следните нови:

Чл. 214а. Офицери и подофицери, които въ военно време показват неоправдана неподготвеност, постоянна небрежност и явна незаинтересуваност към службата и служебните си длъжности, се обявяват за недостойни за военната служба.

Недостойството за военна служба се обявява: за офицерите — съ царска заповѣд, за подофицерите — съ заповѣд на командира на армията въз основа на разузнаване и мотивиран доклад на най-близкия началник съ права на командир на полк или на по-горна длъжност и решение на нарочен дисциплинарен съвет, назначен от министра на войната или главнокомандуващия.

Чл. 214б. Обявените за недостойни офицери и подофицери се уволняват и се лишават за срок от 6 месеца до 3 години от правото да заемат държавна, автономна (въ държавно учреждение), общинска или обществена служба, да бъдат избирани на държавна, общинска или обществена служба, да заемат по избор или по назначение ръководна служба въ частни дружества или предприятия, да участвуват лично или чрез подставени лица въ държавни или общински търгове и предприятия и да получават пенсия, както и да упражняват занятието, което са имали до извикването им въ войската. Същите могат да бъдат лишавани от чина, който имат въ войската, независимо от отговорността, която носят по военнаказателния закон или по други закони, ако такава съществува.

След преминаването на военното време, горните ограничения престават, отнетите права се възстановяват, съ изключение на лишението от чин и длъжност.

Чл. 214в. Офицери и подофицери, които въ военно време показват явна негодност за изпълнение на свързаната съ тяхния чин служба, се обявяват за негодни за военна служба, уволняват се и не могат да заемат държавна и обществена служба, докато трае военното време. Негодността се обявява по реда на чл. 214а, алинея втора.

Чл. 214г. Заповѣдта за обявяване на недостойност или негодност се съобщава на надлежното по мѣстослуженето на недостойния или негодния офицер или подофицер учреждение и на съответното бюро за съдимост, където тя се класира наред съ другите осъждания. Въ удостоверенията за съдимост, докато трае военното време, се отбелязват и тия деяния, ако има такива.

Чл. 214д. Който назначи или държи на служба, докато трае военното време, лице, лишено от правата по чл. 214б и в, се наказва съ глоба от 1.000 до 200.000 л. и се лишава от правата, предвидени въ същия (чл. 214б и в).

За гражданските лица това наказание се налага от областните съдилища, за военните и приравнените — от областните военни съдилища.

Председателстващ Димитър Пешев: По този параграф единствен е поставило предложение от народния представител г-н Крум Митакوف, въ смисъл, към чл. 214а да се прибави като втора алинея следната нова алинея: (Чете) „Също офицери и подофицери, които въ военно или мирно време се числят към някоя забранена от закона за защита на нацията организация, се обявяват за недостойни за военна служба, независимо от наказанията, които може да им се наложат по други закони.“

Има думата г-н министърът на войната.

Министър генерал-лейтенант Теодоси Даскалов: Г-да народни представители! Азъ моля, законопроектът да си остане така, както се докладва.

Председателстващ Димитър Пешев: Г-н министърът на войната не е съгласен съ предложението на народния представител г-н Крум Митакوف. Който приема предложението на г-н Крум Митакوف, моля, да вдигне ръка. Малцинство, Събранието не приема.

Който приема заглавието и параграф единствен, както е измънен и допълнен от комисията, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектът е приет окончателно.

Минаваме към следната точка девета от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за измънение на някои законни състави от военнаказателния закон.

Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчик д-р Иван Вазов: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измънение и допълнение на военнаказателния закон.

§ 1. Чл. 12 се измъня така: „Тъмничиният, строгият тъмничен и военният затвори се изтърпяват въ военно-изправителни заведения от лицата, които са осъдени от военните съдилища за престъпни деяния, извършени от тези лица въ качеството им на военни или приравнени.“

Председателстващ Димитър Пешев: Който приема заглавието и § 1, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Иван Вазов: (Чете)

„§ 2. Чл. 13 се измъня така: „Военният затвор за офицери и подофицери се придружава от лишаване от половината заплата за времето, през което се изтърпява. Същото време не се зачита за старшинството на наказания при повишението му въ чин или длъжност, а за войниците не се зачита въ срока на действителната им служба.“

Тъмничиният и строгият тъмничен затвор за офицери и подофицери на действителна служба всекога е свързан съ уволнение от служба.“

Председателстващ Димитър Пешев: Който приема § 2, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Иван Вазов: (Чете)

„§ 3. Чл. 22 се отменява.“

Председателстващ Димитър Пешев: Който приема § 3, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Иван Вазов: (Чете)

„§ 4. Въ първата алинея на чл. 52 след думата „военни“ се прибавят думите: „или приравнени.“

Алинея втора на същия член се измъня така: „Наказанията военен затвор, гарнизонно или казармено запирание, наложени на граждански лица, се замъняват съ съответстващите по същата таблица наказания.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 5. Въ чл. 96 следъ думитъ: „неизгласени факти“ се
прибавятъ думитъ: „или изказва мнение.“

Въ първата алинея наказанието се измѣня, както
следва: „съ строгъ тъмниченъ затворъ, доживотенъ или
не по-малко отъ 10 години, а когато отъ това съ произ-
лъжи вредни за службата последици — строгъ тъмни-
ченъ затворъ до животъ;“

Въ втората алинея: „на смъртъ или строгъ тъмниченъ
затворъ до животъ, а когато отъ това съ произлъжи
вредни за службата последици, наказанието е смъртъ.“

Алинея нова: „Ако деянието по този членъ е извър-
шено вследствие на предварително заговаряне на две или
повече лица или по нареждане отъ някъде, наказанието
е смъртъ.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 6. Въ чл. 102 наказанието се измѣня, както следва:
„съ строгъ тъмниченъ затворъ до животъ или не по-малко
отъ 10 години. Въ особено важни случаи наказанието е
смъртъ.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 7. Чл. 117 а (новъ). „За неиспълнение на заповѣдъ
отъ войскава частъ или команда наказанието е:

Въ мирно време — строгъ тъмниченъ затворъ не по-
малко отъ три години; въ военно време — строгъ тъмни-
ченъ затворъ до животъ или не по-малко отъ 10 години,
въ време на бой — смъртъ.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 8. Въ последната алинея на чл. 119 се заличаватъ
думитъ: „или не по-малко отъ 10 години.“

Алинея нова: „Въ време на бой и въ двата случая на-
казанието е смъртъ.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 9. Въ чл. 122 се измѣня наказанието, предвидено въ
алинея трета, както следва: „строгъ тъмниченъ затворъ не
по-малко отъ 5 години по първата алинея, а по втората —
строгъ тъмниченъ затворъ до животъ или не по-малко
отъ 10 години.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 10. Чл. 123 се измѣня така: „Ако частъ или команда
открито предявява противни на службата и военната ди-
циплина искания къмъ началството, виновнитъ се нака-
зватъ: въ военно време съ смъртъ или доживотенъ строгъ
тъмниченъ затворъ, а въ лицето на неприятеля или въ бой
— съ смъртъ.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 11. Въ чл. 124 се заличаватъ въ първата алинея на-
чалнитъ думи: „воененъ или приравненъ“, както и думитъ:
„другъ“ и „или група такава“. Измѣнятъ се и наказанията,

както следва: по пунктъ 1 — „строгъ тъмниченъ затворъ
не по-малко отъ 5 години“ и по пунктъ 2 — „строгъ тъм-
ниченъ затворъ до животъ или не по-малко отъ 10 години“.
Пунктъ 3 (новъ): „Ако подбуждането е насочено къмъ група
военни или приравнени, безразлично дали същото е имало
последици или не, наказанието е: смъртъ или строгъ тъм-
ниченъ затворъ до животъ или не по-малко отъ 10 го-
дини“. Пунктъ 3 става пунктъ 4 съ следното съдържание:
„Като подбудителъ, ако извършеното поради подбудител-
ската дейность престъпление се наказва по-тежко.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 12. Въ чл. 128 следъ наказанието, предвидено въ
първата алинея, вмѣсто точка се поставя запетая и се до-
бавя нова алинея: „А въ военно време — съ воененъ за-
творъ“. А следъ наказанието, предвидено за втора алинея,
вмѣсто точка се поставя запетая и се добавя нова алинея:
„А въ военно време — тъмниченъ затворъ“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 13. Чл. 128 а (новъ): „За неотдаване дължимото ува-
жение къмъ началника отъ команда или войскава частъ
наказанието е воененъ затворъ, а въ военно време строгъ
тъмниченъ затворъ до 5 години.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 14. Въ чл. 129 следъ наказанието, предвидено за пър-
вата алинея, се постави, вмѣсто точка, запетая и се добавя
нова алинея: „А въ военно време — тъмниченъ затворъ“.
Следъ наказанието, предвидено за втората алинея, се по-
ставя, вмѣсто точка, запетая и се добавя нова алинея, „А
въ военно време — строгъ тъмниченъ затворъ до 5 го-
дини“, а следъ наказанието, предвидено за третата алинея
при същитъ условия, се добавятъ думитъ: „А въ военно
време строгъ тъмниченъ затворъ до 10 години.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 15. Въ чл. 154 се добавя нова алинея: „Въ военно
време наказанието е: по първата алинея — строгъ тъм-
ниченъ затворъ не по-малко отъ три години, по втората
алинея — смъртъ или доживотенъ строгъ тъмниченъ за-
творъ и по третата алинея — воененъ или тъмниченъ за-
творъ.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 16. Въ чл. 155 се добавя нова алинея съ следното
съдържание:

„Въ военно време наказанието е: по първата алинея —
строгъ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три години,
по втората алинея — смъртъ или доживотенъ строгъ тъм-
ниченъ затворъ и по третата алинея — воененъ или тъм-
ниченъ затворъ.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 17. Въ чл. 173 предъ думитъ: „Гарнизонно или казар-
мено захране“ се прибавятъ думитъ: „воененъ затворъ или“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ § 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчик д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 18. Въ чл. 196а (новъ): „Който въ военно време съ оръжие въ ръка се противопостави или се опита да попречи на органъ на служебната власт да изпълни своето служебно задължение, се наказва съ смъртъ или строгъ тъмниченъ затворъ до жизнотъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 18, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме на следната точка десета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроектъ за измѣнение и допълнение на военносъдебния законъ.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение и допълнение на военносъдебния законъ

§ 1. Азисея трета на чл. 603 се измѣня така:

„Когато осъдениятъ е гражданско лице, възникнатъ прокуроръ изпраща за изпълнение присъдъ отъ присъдата засъдно съ опредѣлението за замѣняване на наказанието, ако има таква, на прокурора при областния съдъ по мѣстожителството на осъдениятъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на законопроектъ и § 1, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 2. Въ чл. 615 следъ първата дума „осъдениятъ“ се прибавятъ думитъ: „граждански лица“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„§ 3. Чл. 681 (новъ): „Въ изключителни премена, когато е застрашена дисциплината въ войската или сигурността на държавата, по решение на Министерския съветъ, главнокомандуваниятъ или министърътъ на войната поставя въ сила за опредѣлено време следнитъ разпоредби:

1. Председателътъ на военно-полевия съдъ, ако смъ на-малше особени съображения за бързина, може да съкращава сроковетъ, предвидени въ настоящия законъ.

2. Когато нѣкой разпитанъ свидетелъ не може да се яви предъ съда, безъ да увреди на службата си, показани-ята на такъвъ свидетелъ се прочитатъ отъ съда. Ако тѣзи показания сѫ дадени предъ следователя безъ клетва, председателътъ на съда може да призове следователя да потвърди прочетенитъ показания.

3. Когато военно-полевиятъ съдилища нѣматъ възмож-ностъ, поради изискванията на службата въ време на война, да изпълнятъ нѣкои отъ процесуалнитъ разпоредби на този законъ, протоколътъ за съдебното заседание трѣбва да съдържа изрично указание за причинитъ, които сѫ наложили да не се изпълнява тази разпоредба.

4. Въ тѣзи случаи съдътъ може да постанови присъ-дата да бѣде приведена въ изпълнение незабавно следъ произнасянето ѝ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-матъ § 3, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

§ 4. Чл. 681 става чл. 682“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-матъ § 4, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме на следната точка единадесета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроектъ за допълнение на за-кона за запазване моралната и материална сила на войската.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за допълнение закона за запазване моралната и матери-ална сила въ войската.

Параграфъ единственъ. Следъ чл. 7 се прибавя новъ:

„Чл. 7а. Който разпространява невярни слухове и съ-общения отъ естество да подкопаятъ авторитета на воен-ното начальство или вѣрата на обществото въ смѣлото или да отслабятъ дисциплината въ войската или пъкъ да вне-сатъ смутъ или колебание въ редоветъ ѝ, се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години.

Бѣде ли това извършено по непредпазливостъ, наказа-нието е тъмниченъ затворъ до 1 година.

Мѣрката за неотклонение по азисея първа е задържане подъ стража.

Дѣлата за престѣпления по този членъ се разглеждатъ преди всички други наказателни дѣла.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-матъ заглавието и параграфъ единственъ, моля, да вдиг-натъ ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме на следната точка дванадесета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроектъ за измѣнение и допъл-нение на закона за продаване на нѣкои държавни гори отъ Станимашка околия.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчикъ Цеко Вълчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение и допълнение на закона за продаване на нѣкои държавни гори отъ Станимашка (сега Асеновград-ска) околия и др. отъ 1911 г. (публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 61/1911 г.), съ измѣненията, допълненията и разширенето му отъ 5 февруарий 1923 г. (публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 174/1923 г.), отъ 1 юлий 1927 г. (публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 47/1927 г.), отъ 25 априлъ 1931 г. (публикуванъ въ „Държа-венъ вестникъ“, брой 18/1931 г.) и отъ 1937 г. (чл. 4 на на-редбата-законъ за бюджета на държавата за 1937 бю-джетна година.

Чл. 1. Крайнитъ срокове, предвидени въ последното (отъ 1937 г.) измѣнение и допълнение на закона за про-даване на нѣкои държавни гори въ Станимашка (сега Асе-новградска) околия и др., а именно: за опредѣляне пред-мета на горското стопанство, за съставяне на стопански планове, за изплащане стойността на отстъпенитъ дър-жавни гори (§ 3 отъ измѣнението на закона отъ 1931 г.) се продължаватъ до 31 декемврий 1942 г.

Пригезеленитъ на гори, които не заплащатъ стойността на отстъпенитъ имъ гори, както и следващата се дѣва 8% за просрочно време, въ горепосочения срокъ, губятъ всички права, които имъ дава законътъ, и горитъ оставатъ собственостъ на държавата“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-матъ заглавието на законопроектъ и чл. 1, моля, да вдиг-натъ ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Цеко Вълчевъ: (Чете)

„Чл. 2. Стойността на продадената съ законъ отъ 1911 г. гора „Ени-хатъ“ — „Иозъ-каба“, въ землището на с. Манастиръ-махама, сега землище на село Давидково, Ар-динска околия, се намалява отъ 2 л. златни на 0-50 л. златни за 1 декаръ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-матъ чл. 2, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Цеко Вълчевъ: (Чете)

„Чл. 3. Стопанисването на отстъпенитъ частни гори въ Асеновградска, Смолянска и други околии става възъ ос-нова на стопански планове или програми, на кооперати-вни начала и при общъ етатъ, а разпредѣлението на до-ходитъ между съпригезеленитъ става съобразно опредѣ-ленитъ идеални имуществени дѣлове.“

Горовладълските кооперации се образуват до 2 години от влизането въ сила на този законъ.

Всѣки, който притежава гора и други имоти, определени за предмет на горско стопанство въ даденъ ревиръ, включително и държавата и общинитѣ, е по право членъ на горовладълската кооперация — дотогава, докогато притежава реални или идеални имуществени дялове въ кооперацията.

Въ землището на едно населено мѣсто може да има само една горовладълска кооперация. По изключение, министърътъ на земедѣлието и държавнитѣ имоти, след като вземе мнението на постоянния горски съветъ, може да разреши образуването на две или повече горовладълски кооперации въ землището на населено мѣсто, когато общата площ на горитѣ (залесена и незалесена) е повече отъ 15.000 декара или когато комплекситѣ гори, групирани въ отдѣлни ревири, сѫ отдалечени една отъ друга на повече отъ 10 километра.

Продажбата на дървенитѣ материали се извършва само по състезателенъ редъ.

Когато гороприжателитѣ сѫ по-малко отъ законното число за образуване горовладълска кооперация, стопанството на горитѣ става на задружни начала при общъ етаж и разпределението на доходитѣ става съобразно определенитѣ идеални дялове.

Продажбата на имущественитѣ дялове става по реда за нотариална продажба само на мѣстни жители, които притежаватъ до 200 имуществени дялове; ако нѣма купувачи, тѣ се изкупуватъ по пазарни цени отъ кооперацията за сметка на липата съ най-малко имуществени дялове.

Г-да народни представители! Въ комисията въ съгласие съ г-на министра на земедѣлието, чл. 3 на законопроекта се измѣни.

Стоянъ Димовъ: Азъ съмъ депозиралъ предложението за измѣнение на чл. 3.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Постигнало е предложението отъ народния представител г-нъ Стоянъ Димовъ, съ което предлага, алинеи четвърта, пета, шеста и седма на чл. 3 да се заличатъ и чл. 3 да остане само съ първа, втора и трета алинеи.

Министъръ Добри Божиловъ: Азъ замѣствамъ г-нъ Кушевъ. Той ми каза, че е съгласенъ само съ това, което се докладва отъ г-на докладчика. Така че съ това предложение не мога да се съглася.

Стоянъ Димовъ: Азъ го правя въ съгласието на г-на министра на земедѣлието и на комисията.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: (Къмъ док. адчика Цeko Вълчевъ) Г-нъ министърътъ съгласенъ ли е съ предложението?

Докладчикъ Цeko Вълчевъ: Съгласенъ е.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на земедѣлието е съгласенъ съ това, което предлага г-нъ Димовъ.

Предложението на г-нъ Димовъ гласи: (Чете) „По чл. 3 алинеитѣ четвърта, пета, шеста и седма се заличаватъ и чл. 3 остава само съ първа, втора и трета алинеи.“ Конто приематъ това предложение, моля, да адигнатъ рѣшката Министривто, Събранието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Председателъ: ХРИСТО КАЛФОВЪ

Подпредседателъ: ДИМИТЪРЪ ПЕШЕВЪ

Министъръ-председателъ Богданъ Филовъ: Г-да народни представители! Получихъ отъ Негово Величество следното писмо: (Чете)

„На основание чл. 130 отъ конституцията, упълномощавамъ Ви да закриете отъ Мое име втората извънредна сесия на XXV-то обикновено Народно събрание. Борисъ III“.

Въ изпълнение на това Височайше нареждане, обявявамъ, отъ името на Негово Величество Царя, втората извънредна сесия на XXV обикновено Народно събрание за закрыта.

Г-да народни представители! Изказвамъ ви моята голяма благодарностъ за ценното съдействие, което дадохте на правителството презъ тази къса, но плодотворна сесия на Народното събрание, която бѣше посетена почти изключително на въпроси въ връзка съ новоосвободенитѣ земи.

Пожелавамъ ви щастливо завръщане въ вашитѣ избирателни колегии, където, безспорно, ще имате възможностъ да продължите вашата народополезна дейностъ между вашитѣ избиратели. (Ржкоплѣскания)

Председателъ Христо Калфовъ: (Става правъ) Г-да народни представители! Въ кратката си втора извънредна сесия XXV-то обикновено Народно събрание прояви една деятелностъ съ голямо значение за нашия държавно-политически животъ.

Непрекъснатитѣ уморителни денонощни заседания, макаръ и не многобройни, и ентусиазмътъ, съ който удостоихте внесениитѣ отъ правителството законодателни актове, изискани отъ нуждитѣ на новоосвободенитѣ български земи, дадохъ изразъ на пълно одобрение, на пълна подкрепа на вдъхновяваната отъ Негово Величество Царя и провеждана отъ правителството политика. (Ржкоплѣскания)

Нека се надѣваме, че съгласуванитѣ усилия на всички фактори въ управлението ни ще доведатъ до пълното обединение на нашия народъ и всестраниното издигане на българската държава.

При вашето завръщане сега, моля ви, г-да народни представители, обяснете безшумно, но съ топли сърдца, по села, градове и колиби на нашия добъръ и трудолюбивъ народъ, че отъ насъ зависи, че отъ насъ сега се иска да уредимъ и запазимъ за насъ и нашитѣ поколения това изключително историческо придобитие. А това ние ще сторимъ, това ние сигурно ще осъществимъ, ако, духовно обединени, съ вѣра и твърдо упование следваме пътя, посочванъ отъ нашия предопределенъ исторически водачъ, бидейки готови съ искрена радостъ да понасяме всѣка жертва, която сигурността и благополучието на страната ни налагатъ. (Ржкоплѣскания)

Нека се разотдадемъ съ жосуна: за България, за Царя и за победата на нашитѣ велики съюзници! (Бурни ржкоплѣскания. Всички г-да министри, народнитѣ представители и публиката ставатъ прави)

Като ви благодаря отъ името на бюрото за вашето единодушие и ентусиазма, който проявихте при разрешаването на сжожениитѣ ви важни въпроси, пожелавамъ ви добъръ часъ.

Занесете въ вашитѣ колегии бодростъ, самочувствие и вѣра въ все по-свѣтлото бъдеще на нашия обединенъ народъ.

Движдане при още по-честити дни! (Ржкоплѣскания)

Закривамъ заседанието.

(Закрито въ 20 ч. 35 м.)

Секретари: { НИКОЛАЙ СУЛТАНОВЪ
СТЕФАНЪ БАГРИЛОВЪ